

UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra výtvarné kultury a textilní tvorby

Komiks – Strip – Experiment

Bakalářská práce

Autor závěrečné práce:	Tereza Chárová
Studijní program:	B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Grafická tvorba - multimédia
Vedoucí závěrečné práce:	MgA. Petr Hůza
Oponent závěrečné práce:	Mgr. et MgA. Pavel Trnka, Ph.D.

Zadání bakalářské práce

Autor:	Tereza Chárová
Studium:	P17P0535
Studijní program:	B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Grafická tvorba - multimédia
Název bakalářské práce:	Komiks - Strip - Experiment
Název bakalářské práce AJ:	Comics - Strip - Experiment

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Teoretická část se bude zabývat komiksem jako takovým, jeho stručnou historií, tvorbou světových i českých ilustrátorů a zamyšlením nad tím, co pojem komiks obnáší. Dále se práce bude věnovat rozdílu mezi tradičním a digitálním komiksem. Teoretická část také obsahuje rozhovor s českým ilustrátorem, tvůrcem komiksů a stolní hry Janem Grumlem (umělecký pseudonym Slaking Lizard). Praktickou část bude tvořit samotný komiks vystavěný na autorském příběhu, a následná propagace.

KRUML, Milan. Comics: Stručné dějiny, Praha: Comics Centrum, 2014. ISBN 80-86839-12-5.
MAZUR, Dan. DANNER, Alexander. Komiks: Od roku 1968 do současnosti, Praha: Universum, 2015. ISBN 978-80-242-4856-1. GRAVETT, Paul. 1001 komiksů, které musíte přečíst, než zemřete, Praha: Plus, 2011. ISBN 978-80-259-0160-1. MCCLOUD, Scott. Jak rozumět komiksu. Praha: BB / art, 2008. ISBN 978-80-7381-419-9. CLAIR, René, Comics. 1. vydání, Praha: Státní nakladatelství dětské knihy, 1967. DIESING, Helena. Český komiks první poloviny 20. století, Praha: Verzone, 2011. ISBN 978-80-904546-8-2

Garantující pracoviště:	Katedra výtvarné kultury a textilní tvorby, Pedagogická fakulta
Vedoucí práce:	MgA. Petr Hůza
Oponent:	Mgr. et MgA. Pavel Trnka, Ph.D.
Datum zadání závěrečné práce:	9.10.2019

Prohlášení

Tímto čestně prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma *Zodpovědný způsob života* vypracovala samostatně (pod vedením vedoucího práce) a s použitím uvedené literatury a pramenů. Rovněž prohlašuji, že bakalářská práce je uložena v souladu s rektorským výnosem č. 13/2017 (Řád pro nakládání s bakalářskými, diplomovými, rigorózními, dizertačními, a habilitačními pracemi na UHK)

V Hradci Králové dne.....

Podpis.....

Anotace

CHÁROVÁ, Tereza, *Komiks – Strip – Experiment*, Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzita Hradec Králové, 2020. 68 s. Bakalářská práce.

Tématem a cílem bakalářské práce je autorský komiks Torzo. Textová část se věnuje teorii komiksu, historii a rozborem práce jednotlivých autorů z Ameriky, Evropy a Japonska. Poukazuje na nejvýznamnější české umělce a díla, část je obohacena o rozhovor s českým ilustrátorem, se kterým jsem měla možnost se setkat, a dále zmiňuje inspirující autory. Praktická část je tvořena komiksovou knihou s vlastnoručně tvořenou vazbou, do této části jsem zařadila proces tvorby, přiložena je textová předloha od Bány Stejskalové a pomocné skici pro následné digitalizování. Dále přináší možnost propagace komiksu pomocí potisku oblečení.

Klíčová slova

Komiks, autorský komiks, ilustrace, strip, experiment, design, kresba, digitální kresba, detektivní příběh, vražda, Jack Rozparovač

Annotation

CHÁROVÁ, Tereza. *Comics – Strip – Experiment*. Hradec Králové: Faculty of Education, University of Hradec Králové, 2020. 68 pp. Bachelor Degree Thesis.

The theme of the thesis is an author comic book called Torso. The practical part consists of handmade bookbinded comic book. The text part is devoted to history of comics, some subjectively selected authors from America, Europe and Japan. This part also have interview with czech illustrator I've had the chance to meet with. I selected some of my favorite artists that inspired me. Practical part discusses the process of realization of the comic book, the original novel my friend have written, some sketches that helped me with digitalization and some ideas how to promote my artwork with clothing design.

Keywords

Comics, author comics, illustration, strip, experiment, design, drawing, digital drawing, detective story, murder, Jack the Ripper

Obsah

Úvod.....	7
1 Co je to komiks?	8
2 Stručná historie komiksu	9
3 Komiks ve světě.....	12
3.1 Komiks v Americe	12
3.2 Komiks v Evropě	18
3.3 Komiks v Japonsku	19
4 Strip	25
5 Tabu v komiksu	27
6 Český komiks.....	30
7 Rozhovor s Janem Grumlem	33
8 Inspirace	37
8.1 Junji Ito.....	37
8.2 Scott Pilgrim: Vypečený život flákače.....	38
8.3 Tomáš Motal.....	39
8.4 Raul Trevino	40
9 Praktická část	41
9.1 Volba tématu.....	41
9.2 Proces	41
10 Netradiční formy komiksu.....	50
Závěr	52
Citovaná literatura.....	53
Zdroje obrázků.....	54
Seznam příloh	58

Úvod

Teoretická část se bude zabývat komiksem jako takovým, jeho stručnou historií a představením rozdílů mezi stripem a komiksem. Práce se věnuje problematice analogového a digitálního komiksu. Individuální výběr nejvýznamnějších komiksů z Ameriky, Evropy a Japonska a porovnání daných stylů. Představení autorů, kteří mě oslovili, jsou svou prací podobní či mě inspirující pro mou tvorbu. Teoretická část je také obohacena o rozhovor s českým ilustrátorem, tvůrcem komiksů a stolní hry Janem Grumlem (umělecký pseudonym SLAKING LIZARD). Řešení propagace pomocí převedení motivu na triko, nebo pomocí traileru filmu na sociální síť. Experiment jako další rozměr komiksu – materiálové experimenty, vazby netradiční pro komiks. Praktickou část tvoří autorský komiks podle předlohy Báry Stejskalové.

1 Co je to komiks?

Komiks je médium, které vypráví příběh pomocí obrázků, neboli panelů, řazených za sebou v chronologickém pořadí. Tyto panely, mohou vyprávět děj sami o sobě, nebo mohou být doprovázeny textem, jak tomu většinou bývá. Komiks můžeme dělit dle techniky na digitální a analogový, nebo dle délky na strip a časopis.

Digitální komiks je méně tradiční, ale v dnešní době mnohem častěji používaný. Pro tento typ člověk nemusí řešit věci, jako je vydavatelství a tištění hmotného komiksu. Celý komiks lze nahrát na web. Digitální nebo také webový komiks existuje především pouze v této podobě, nemívá fyzickou podobu. Na těchto webových stránkách lze mít vše pohromadě rozdělené do kategorií a jedná vlastně i o takové on-line portfolio. Za tištění komiksu může umělec utratit poněkud velké peníze, stránku lze provozovat i bezplatně, ale od toho se také odvíjí úroveň vaší následné webové stránky. Částky za placené webové stránky však ani zdaleka nedosahují nákladů za tisk.

Analogový je více tradiční, spadají do něj novinové stripy, časopisy, flip booky a novely. V dnešní době, kdy existuje digitální komiks, stále najdeme mnoho lidí, kteří potřebují mít knihu či komiks fyzicky. Znáám hodně lidí, kteří jsou sběrateli knížek či komiksu, navíc takové sběratelství komiksů je velmi zajímavý, ale finančně náročný koníček. Staré výtisky komiksů se dnes vyšplhají na velké sumy, ale to tyto sběratele neodradí.

2 Stručná historie komiksu

Rozhodla jsem se podívat do minulosti a hledat, co mohlo být předchůdcem komiksu. Přišla jsem na to, že i nástěnné malby mohly mít vliv na vznik komiksů, jednalo se o první znázornění příběhu obrázkovou formou. Již pravěký člověk měl potřebu zaznamenat, jak vypadal lov zvěře, příkladem těchto maleb jsou jeskyně Lascaux nebo Altamira, dále můžeme předchůdce komiksu pozorovat u Egyptů, kteří vytvářeli hieroglyfy, které se dnešnímu komiksu podobají také díky vyprávění pomocí pásu, který připomíná denní stripy, jak je známe dnes. Kdybychom však chtěli najít dílo, které splňuje aspekty komiksu, *musíme se zastavit v roce 113 našeho letopočtu. Tehdy byl v Říme postaven Trajánův sloup – na oslavu vítězných bojů císaře Trajana s Dáky, tehdejšími obyvateli dnešního Rumunska.*¹ Tyto zobrazení nejsou oficiálně považována za první komiks z jednoho prostého důvodu, chybí u nich textová část. Životopisy Ježíše Krista a svatých nebo například Jenský kodex z roku 1490 již splňují komiks v podstatě vším, uvádí Kruml.(2004, str. 14) Objevuje se zde satira, ale také právě text, který se u těchto děl vyskytoval z důvodu šíření křesťanství a znalosti bible. Tato díla také obsahovala pásy s dialogy, ze kterých mohly vzniknout pozdější komiksové bubliny. Gramotnost v této době nebyla na zrovna vysoké úrovni, tudíž bylo obrázkové řešení biblických příběhů naprosto běžná alternativa. Anglie byla od roku 1300 hlavním místem poprav, při kterých byly i lidé, kteří popravy zaznamenávali a postupně se začali tyto kresby používat na letácích. V této době také vznikla karikatura a můžeme tedy říct, že tato období byla největšími mezníky v historii komiksu.

Vzestup

Kresby podobné dnešnímu komiksu se začaly objevovat již v 14. století, touto dobou vznikaly i formou dřevořezu, tato technika do Evropy docestovala z Orientu. Vzestup komiksu nastal ve chvíli, kdy dřevořez nahradila litografie, což v 18. století v Anglii nazýváme jako Zlatá éra satiry a karikatury. Touto dobou také začínají objevovat první známější jména – William Hogarth a Thomas Rowlandson.

¹ Kruml, Milan. Comics: Stručné dějiny. Praha: Comics Centrum, 2007. ISBN 80-86839-12-5., str. 13

Velký rozmach měly ilustrované příběhy například v Rusku, kde se nazývaly lubky a jejich náměty byly jak světské, tak náboženské. Lubky se běžně prodávaly na jarmarcích a později se vytvářely i lubky s většími počty stran. Rusko v příbězích využívalo své mytologie, kdy vznikaly příběhy, jako například Baba Jaga se jede poprat s krokodýlem. V Německu se od 16. století vydávaly tištěné jarmareční písně, tiskly se i u nás, a nazývaly se Farmářské písně. Čas plynul a s ním i narůstaly možnosti tisku, v 19. století se rozšířila grafika, což vedlo ke vzniku prvním humoristicky pojatým časopisům, jako Don Quijote či La Cricature, které se staly příkladem pro Anglii, USA, Kanadu nebo Japonsko. V 19. století používal karikaturu i Honoré Daumier, který si pomocí nich dělal legraci ze šlechty, což mu přineslo půlroční pobyt ve vězení.

William Hogarth

Jedná se o jednoho z nejslavnějších tvůrců karikatur, jež vytvářel obrázkové příběhy s každodenními tématy, nejznámějšími díly jsou Život zhýralce a Život poběhlíce. Byl mezi prvními lidmi, kteří měli po vydání svého příběhu opravdový úspěch a vyneslo mu to i veliké peníze. Příběh se objednával, což nám také ukazuje podobnosti se současností a jak je tomu i dnes, *objevily se také pirátské kopie, přinejmenším osm, což vedlo nakonec k zavedení Engraver's Copyright Act, známém také jako Hogarth Act – opatření na ochranu autorských práv.*² Zaměřoval se na nemilosrdný pohled na život a otázku morálky, což můžeme vidět i v jeho cyklu Svatba podle módy – *to mu samozřejmě nepřineslo přílišnou oblibu v mocenských kruzích – zemřel zapomenut v roce 1764.*³

Obrázek 1- Život zhýralce

² Kruml, Milan. Comics: Stručné dějiny. Praha: Comics Centrum, 2007. ISBN 80-86839-12-5., str. 15

³ Tamtéž str. 15

Thomas Rowlandson

Hovoří se o něm jako o přímém nástupci Williama Hogartha. V jeho práci můžeme vidět politickou karikaturu, kterou využíval hlavně v *Political Magazine*, často také používal textové pásky, které zaznamenávaly projevy postav.

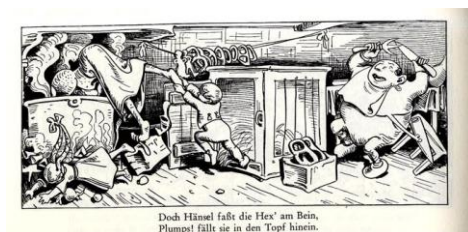
Obrázek 2 - Thomas Rowlandson

James Gillray

Na rozdíl od Rowlandsona, Gillray rozdělával bubliny na základě, kdo daný dialog říká, tak jak to známe dnes. Byl první, kdo začal vytvářet série příběhu s nějakou hlavní postavou – John Bull.

Wilhelm Busch

Bushova práce se mnohem víc podobá dnešnímu komiksu, vytvářel obrázková vyprávění a jeho díla často obsahovala absurdní a humorné situace, které vydával pro nakladatelství Braun a Schneider. Jedním z nejúspěšnějších děl Bushe je bezpochybně Max a Moritz. Bush se postupem života přestal věnovat obrázkovým příběhům a tvořil poezii. V druhé polovině 19. století se rozšířily obrázkové příběhy i do Česka, kde je tvořili bratři Mánesové nebo Mikoláš Aleš.

Obrázek 3 - Wilhelm Busch

3 Komiks ve světě

3.1 Komiks v Americe

Yellow Kid

Rok 1896 se považuje za rok, kdy vznikl komiks – vyšel komiks známý jako Yellow Kid, který měl formu komiksu, jak ho známe dnes. Richard Outcalt stvořil hrdinu, kterého postupně znal celý svět. Postava Yellow Kida se byla využita pro reklamu, což navýšilo prodejnost komiksu o půl milionu. Komiksů s touto postavou se vytvořilo hned několik a jednalo se o žánr dobrodružný a naučný.

Pepek námořník

Elsie Crisler Segar vytvořil jednu z nejznámějších postav komiksu, kterou znají i naši rodiče, možná i prarodiče. Pepkovu bradu, nos a tetování zná snad úplně každý. Vždy mi ale přišlo, že je Pepek ilustrovaný trochu jinak, než ostatní postavy, respektive, je zde vidět, že autor ilustroval jedním stylem ženské postavy a jiným stylem postavy mužské. Stylizace Segara mi trochu připomíná tvorbu Billa Wattersona – především Calvina a Hobbesa. Pepek námořník byl vytvořen ve třicátých letech minulého století a to úplnou náhodou. Tato postava se stala ikonou a snad každý ho zná ve spojení se špenátem, kdy se používal na přemlouvání dětí k jezení více špenátu.

Felix

Velmi známý hrdina a zároveň první hlavní postava, kterou nebyl člověk. Komiksy s Felixem byly němé a hlavní postavou byl černý kocour se širokým úsměvem a velikýma očima, který se vyskytoval v jakémsi snovém světě. Vytvořil je Pat Sullivan a první strip s ním vyšel roku 1923, vznikl však o čtyři roky dříve pro filmové účely. Sullivan však Felixe nenakreslil, kreslil byl jeho kolega Otto Messmer. Trvání Felixe však nebylo dlouhé, jelikož lidi poněkud brzo omrzela a v dnešní době si na něj lidé už ani moc nevzpomenou.

Blondie

Ke konci dvacátých let vznikl komiks, který byl jiný než doposud vytvořené komiksy. Blondie byl komiks o páru tvořeném Blondie a Dagwoodem Bumstedovými. Strip tvořil Chic Young a věnoval se každodenním drobnostem v životě páru. Podle komiksu vznikl dokonce seriál a postupně vzniklo i osm filmů, ve kterých bylo možné tyto hrdiny spatřit. Ilustrace v Blondie je old schoolová, barevná a stylem připomíná spíše evropské komiksy, nežli komiksy americké.

The Little King

Komiks The Little King používá velmi jemnou linku a dílo má příjemnou a vtipnou stylizaci, která absurditu ještě víc podtrhne. Otto Soglow kreslil krále tak, že pole jsou zaplněna, jak jen to šlo a prý přemýšlením jak na to, trávil i celé dny. Dílo se mi velice líbí v jednoduchosti, jelikož ani nepotřebuje nijak složité kresby a člověk i tak chápe pointu. Vznikl ve třicátých létech, kdy se hodně experimentovalo a mezi tyto experimenty patřilo i vytváření stripů a komiksů beze slov. Toto dílo je celé postavené na pantomimě a funguje to naprosto úžasně. Komiks vypráví příběh krále, který se necítí až tak úplně jako král, snaží se svému postavení ve společnosti utéct naprosto běžnými lidskými činnostmi.

Superman

Clark Kent, Muž z oceli neboli Superman. Nejznámější postava komiksu, která kdy existovala. Muž z planety Krypton, který je na Zemi výjimečný a má super schopnosti, žádné noviny ze začátku nezajímaly, až do chvíle, než ho Jerry Siegel a Joe Shuster přednesli vydavatelství Harryho Donenfelda. Dvojice s pomocí Donenfelda vytvořila dvanáct stripů, motiv člověka se super silou byl mezi lidmi doposud neznámý a proto měl komiks takový úspěch. Roku 1939 se stal Superman první komiksovým hrdinou, pro kterého se vytvořila série časopisového příběhu. 1948 – rok kdy se Superman dostal do televize a vznikl i televizní seriál. Jde o hodně originální komiks, na kterém jsem obdivovala způsob, jakým ilustrátor naznačuje světlo a stín, modelace objektů je naprosto geniální a přitom někdy stačila jen jedna barvená plocha vedle druhé a vše hned vypadalo, jak má. Také jsem vždy obdivovala způsob, kterým byly kreslené scény v letu, létání není jen o nakreslení člověka ve vzduchu a Superman všem ukázal jak na to.

Batman

Batman byl už od dětství můj oblíbený superhrdina. Způsob, jakým byly malované záporné postavy, byl dokonalý. Člověk hned cítil z postavy zlo a šílenství. Stará vydání jsou skvělé svou barevností, novější dramatické a napínavé. Na konci 40. let se začali objevovat další superhrdinové. Bill Finger a Bob Kane přinesli světu maskovaného hrdinu z Gotham, mstící své rodiče – Bruce Wayne. Postava vynalézavého boháče se zajímavými pomůckami a batmobilem měl už i hlavní nepřátele. Joker, Catwoman, Two-face a Tučňák, blázní se šílenými zbraněmi. S rostoucím zájmem o Batmana přibrali do svého týmu Jerryho Robinsona na pozici asistenta, který vylepšil grafický styl příběhu. Batmanův mladší partner Robin se světu ukázal roku 1940.

Captain America

Když Joe Simon a Jack Kirby vytvářeli Captaina Americu, bylo jim jasné, že má být super patriot a jeho kostým má připomínat americkou vlajku, proto bylo jeho vydání velmi rychlé. V prvním díle se čtenář dozvěděl původ hrdiny, což byla v historii superhrdinského komiksu novinka. Captain America měl stejně jako předešlí hrdinové identitu zatajenou, v běžném životě se jmenoval Steve Rodgers, který nastoupil do armády a svou schopnost získal díky séru vpíchnutému do jeho těla.

Miss Fury

Tento komiks se stal prvním v historii s ženou v hlavní roli a vznikl roku 1941. Příběh představuje paničku znuděnou zdejší společností, která svou superschopnost získává díky kostýmku, který zdělila po svém strýci. Rozhodne bojovat po boku spravedlnosti, novinářka je pojmenována Miss Fury, což bylo díky jejímu kostýmu leoparda. June Tarpé Millsová, autorka Miss Fury, byla jednou z mála žen v období zlaté éry komiksu a krom výtvarné a spisovatelské tvorby se June věnovala i navrhování oblečení. V mnoha ohledech se komiks podobal životu June Millsové, například i drobnosti jako podoba domácího mazlíčka hrdinky a autorky. Její komiks měl opravdu veliký úspěch a vytvářel se až do roku 1952, z klasického superhrdinského komiksu se postupem času stával komiks spíše dobrodružný a líbivý. Pouhých šest měsíců na to vyšla další ženská superhrdinka známá jako Wonder Woman.

Spiderman

Steve Ditko v srpnu roku 1963 přichází s příběhem mladého studenta Petera Parkera, který se po kousnutí jedovatým pavoukem stane supersilným. Peter žije se svou tetou a strýcem v New Yorku vedle své spolužačky, do které je bezhlavě zamilovaný. Po smrti svého strýce, který byl brutálně zavražděn, se Peter rozhodně bojovat proti zločinu v New Yorku jako maskovaný hrdina se znakem pavouka na hrudi. Peter poté bojuje jak už s běžnými pouličními neřády, ale také zápornými postavami jako je například Norman Osbourn, Venom, Doctor Octopus nebo Morbius. Bez pochyb můj nejoblíbenější námět komiksu ze zlaté éry komiksu a také superhrdinského komiksu, ilustrace mi ale připadá podobná jako u všech komiksu s tématikou superhrdinů, která mi osobně v dnešní době přijde ohraná a neoriginální.

Fantastic Four

Na tomto komiksu se mi líbil vždy příběh, ale i výtvarné zpracování. Nejvíc se mi líbí vyjádření efektů, kterých je ve Fantastické čtyřce opravdu hodně a o to, že by tu řeč stála, se člověk opravdu bát nemusí. Jedná se o velmi akční komiks, který se mi stylizací zdá přece jen trochu odlišný například od Supermana či Spidermana. Zaujaly mne především nová vydání komiksu, ale celkově má tento komiks něco do sebe. V listopadu 1961 se objevil první díl komiksu Fantastic Four, který představoval tým složený z vědce Doktora Reeda Richardse, Sue Stormové a jejího mladšího bratra Johnnyho společně s pilotem Benem Grimmem. Tito lidé měli za úkol doletět na Měsíc, průběhem letu došlo ke kosmické bouři, která zapříčinila nabití schopností hrdinů. Tak vznikli super lidé, které dnes známe pod jmény Mr. Fantastic, Invisible Girl, Human Torch a Thing. Tito superhrdinové bojují proti zloduchovi známém jako Silver Surfer neboli Dr. Doom.

Hellboy

Tento komiks ilustroval Mike Mingola a jeho práci lze jednoduše odlišit od ostatních umělců, díky černým plochám a siluetám. Tyto dva prvky mne fascinují, dodávají dílu zajímavý nádech, stejně jako barevná paleta, kterou Hellboy využívá. Barvy jsou velmi příjemně sladěny a celý komiks působí tajemně. Mingola přišel s postavou Hellboye v roce 1994. Měl velice pozitivní ohlasy mezi čtenáři, ale i kritiky. Mezi jeho hlavní náměty patřili vlkodlaci, goblini ale i nacisti a Hellboy se svou ironií. Mingolovy komiksy jsou unikátní po výtvarné stránce.

X-Men

Na tomto komiksu se mi líbí rozmanitost znázornění charakterů, dynamiky a pohybu. X-men komiksy se mi vždy líbily svou naplněností – byl to první komiks, kde se vyskytovalo více hlavních postav, okna tím pádem byla zaplněna a stále se něco dělo. Velice mne zaujala rozmanitost ilustrace postav, kdy každý charakter je naprosto jedinečný, nic se neopakuje a pracování s fyzickými možnostmi každých z postav je také úchvatné. Většina komiksů představuje pouze jednoho hlavního hrdinu a X-men jich ukázal hned několik, žádná postava není zanedbaná a každý detail zachycen. Příběh superhrdinů se na začátku moc neujal. Tento komiks ukazuje, co to znamená být odlišným a nenáviděným mutantem. Jako Batman měli i tito superhrdinové nepřátele. Výtvarná stránka tohoto komiksu ale přinesla něco nového a to vystoupení z panelu. Exploze a podobné prvky vystupovaly z rámečku, čímž dostal komiks další rozměr a lidem to dodalo větší pocit ze čtení.

Roy Lichtenstein

Lichtenstein není vyloženě tvůrcem komiksů, když už tak stripů, já ho sem zařadila hlavně kvůli tomu, že ho komiks ovlivnil a také proto, jak známá jeho práce je. Amerického umělce Roye Lichtensteina zná asi úplně každý, jedná se o hlavního představitele pop-artu, ale jeho dílo vychází z komiksů a stripů, kde ho inspirovaly dialogové bubliny. Lichtensteinovo dílo není plastické, jedná se o plochy, linie a rastry, které jsou pro jeho dílo a celkově pop-art velmi charakteristické, stejně jako serigrafie.

Sin City

Tento komiks je velice akční. Dílo je charakteristické svou temnotou, kromě bílé a černé najdeme i střídme použití dalších barev, kterými nepříjemnou atmosféru ještě podtrhne. Sin City představuje osamělého hlavního hrdinu, tanečnici Nancy a další občany městečka, kterým hrozí smrt. Jak v předloze, tak ve filmu se mi nesmírně líbilo temné zpracování, které je pro toto dílo velice charakteristické. Velké kontrastní plochy a jednoduchost jsou dominantou tohoto díla. Přesto, že nejsem fanynkou akčních komiksů a filmů, Sin City si svou vizuální stránkou získá snad skoro každého, toto pojetí je naprosto odlišné, než u jiných tvůrců komiksů a proto by byla chyba se o něm nezmínit. Sin City je ponuré město zahalené temnotou, které vytvořil Frank Miller. Místo zločinu, obětí vražd a dalších ohavností.

Obrázek 4- Sin City Vol. 6

3.2 Komiks v Evropě

Evropský komiks od amerického poznáte na první pohled. V Evropě se vše dělalo jinak. Evropa se nikdy nesnažila o nějakou přehnanou akci, zároveň je kresba naprosto odlišný. Zatímco americké komiksy bývají hrubé, evropský komiks působí spíše dobrodružně, humorně a nesnaží se nám předhazovat lidi se superschopnostmi. Zaměřuje se spíše na dobrodružství obyčejného života či fantasy.

Tintin

Belgický kreslíř Hergé – vlastním jménem Gerges Remi představil světu postavu Tintina. Už od počátku komiksu používal bubliny a jiná grafická znázornění, která u komiksu známe. Jednoho dne přišel s nápadem na Tintina, první díl se jmenoval Tintin v zemi Sovětů. Tintin je mladý reportér, který zažívá dobrodružství se svým psem Filoutou. Tintin cestoval do Číny, Japonska, Egypta a dokonce i na Měsíc. Příběhy s Tintinem vycházely až do roku 1983, kdy Hergé zemřel a nechal za sebou rozdělané pokračování Tintinových komiksů.

Asterix a Obelix

Evropský styl komiksu se mi líbí mnohem víc než ten americký, v americkém komiksu člověku dá trochu zabrat, aby poznal, o které dílo jde, zatímco u evropských nikoli. Už jako dítě se mi stylizace v kresbě Alberta Uderza velice líbila, byla naprosto jedinečná a zábavná sama o sobě, s karikaturou pracoval jinak než ostatní komiksoví umělci. Důvodem komiksu byl od roku 1949 striktně po celé Francii, proto se Francie rozhodla vytvořit vlastní komiks a určitě netušila, jaký úspěch postupně bude mít.

Mumínci

Tento komiks sem dávám hlavně díky tomu, že Tove Janssonová má velice osobitý způsob ilustrace, plošná a nestínovaná ilustrace podtrhuje mírumilovný děj tohoto díla. Velmi zajímavý je způsob rozdělování panelů pomocí různých artefaktů – stromy, dveře, provazy či postavy. Jedná se o finsko-japonský komiks, vznikl především pro děti, dospělý v nich ale mohl také najít satiru na společnost a životní styl. Znamější je však animovaný seriál, který vznikl téměř 30 let po vydání prvního dílu komiksu s Mumínky.

3.3 Komiks v Japonsku

Japonsko je v současnosti velmocí komiksu, v podobě mangy je v zde extrémně populární. *Rok co rok tu prodají více než dvě miliardy výtisků comicsových časopisů a knih – což je téměř třicet procent nákladu všech tiskovin. Na týdně a měsíčně vycházejících příbězích pracuje na dva a půl tisíce kreslířů.* ⁴ Manga komiksy jsou naprosto jiné než všechny ostatní komiksy, hlavně kvůli stylizaci, kterou poznáte na první pohled. V japonských komiksech se také mnohem častěji používají různé nejnovější technologie a podobné věci, které u evropského a amerického komiksu jen tak nevidíme. První obrázkové knížky v Japonsku objevily již na počátku dvanáctého století, vytvořil je Toba Sojo a jednalo se o sérii stripů, které byly kreslené na svitcích a obsahovaly zvířecí tematiku, především o ptácích. Jeho stripy se velice rychle ujaly a posléze se jim začalo říkat tzv. Toba-e, do češtiny přeložíme jako Toba obrázky. Vyráběly se pohádky, svitky, puzzle, ale také jednotlivá plátna znázorňující krajiny a známé osobnosti. V sedmnáctém století se začaly tisknout knížky, které byly běžně k dostání a obsahovaly hororovou, romantickou a fantasy tematiku.

Eshinbun Nipponchi

V Japonsku vznikl první kreslený magazín a jeho tvůrci byli Robun Kanagaki a Kyosuke Kawanabe. Magazín měl velmi jednoduchou a surovou kresbu a celý časopis se zaměřoval na kritiku společnosti a tamní politiky. Tento magazín odstartoval trend a stal se inspirací pro další publikace, inspiroval například magazín Kisho Shimbun z roku 1875. Jednalo se o také satirický magazín a často se zde vyskytovala karikatura společnosti, vydavatel byl Fumio Nomura, který si později najal Kinkichira Hondu jako svého hlavního ilustrátora.

Tagosaku to Mokube no Tokyo Kembusu

První známější japonské dílo, která můžeme považovat za komiks, vzniklo již roku 1902 a nakreslil jej Rakuten Kitazawa. Tento výtvarník později roku 1912 vydával časopis Rakuten Puck a roku 1934 založil svou vlastní a celkově první školu pro karikaturu.

⁴ Kruml, Milan. Comics: Stručné dějiny. Praha: Comics Centrum, 2007. ISBN 80-86839-12-5., str. 259

Šroubová metoda

Šroubová metoda je velmi šrafovaná a velmi tenkou linkou nakreslená, tím mi celé dílo dává mnohem větší úzkost. Vše je působí velmi jednoduše, jakoby jen načrtnuté a připravené pro další rozpracování, ale to je právě kouzlem kresby Yoshiharu Tsuge – autora komiksu. Stylizace je důvod, proč toto dílo zmiňuji, zdeformované a děsivé postavy jako jsou tyto, dokáže nakreslit pouze Tsuge. Komiks se mi zalíbil hned od chvíle, co jsem ho poprvé viděla. Toto dílo vzniklo ke konci 60. let minulého století a nese téma války. Autor je v Japonsku velmi oblíbený a jeho dílo je velmi populární a často zfilmované, autor trpěl celý život silnými depresiemi a myslím, že se to na jeho díle velmi odráží.

Obrázek 5- Šroubová metoda

Kyborg 009

Tento komiks zmiňuji hlavně díky tomu, že mne zaujalo početné množství panelů, hojně využívá tmavých ploch a stylizace mne zaujala, jelikož mi připomíná stylizace Bryana Lee O'Maileyho – tvůrce Scotta Pilgrima. Příběh přibližuje život osmnáctiletého detektiva bojujícího proti zločinu. Stává se z něj android s mozkem v mechanickém těle, které dokáže být extrémně rychlé, v tuto chvíli dostává jméno Kyborg 009. Kyborg 009 a osm jeho podobných přátel se super schopnostmi bojují proti organizaci Černý duch, která je sestrojila. Androidi se rozhodnou nastolit světový mír svými super schopnostmi, i když mají stále lidský mozek, takže i lidské problémy.

Tank Tankuró

Tato manga je ikonická díky svému okouzujícímu stylu, příběhu a kvůli robotům, kteří jsou v Japonsku velmi oblíbeným námětem. Masaki Sakamoto, byl učitelem, který vždy toužil po tom, být malířem. V Tokiu se seznámil s Ippelem Okamotem, který mu pomohl nastartovat jeho kariéru v oblasti komiksu. Jeho první prací bylo kreslení stripů do novin (v Japonsku známé jako jonkomy), později začal kreslit komiksy pro děti, vymyslel postavu černé dělové koule s osmi otvory. Tank Tankuró je v podstatě skříňka, ve které vždy najdete, co potřebujete. *Rovněž se stal maskotem Sakamotova rodného města Icukaiči a NASA po něm pojmenovala jednu ze svých družic.*⁵

Astro Boy

Tecuwan Atomu, spíše známý pod názvem Astro Boy je japonský komiks se silně futuristickými prvky. Komiks vznikl roku 1951, což je dávno předtím, než se Japonsko stalo slavné svými nadčasovými technologiemi.

Astro Boy vznikl při nehodě, při které zemřel syn vynálezce doktora Tenma. Doktor se poté o robota stará jako o člověka a doufá, že se mu pomocí toho vrátí pocit, že je jeho syn naživu, což se nestane. Zhrzený vynálezce prodává robota do cirkusu, kde se rozvíjí jeho super schopnosti, které robot nadále využívá k boji proti zločinu. Roku 1963 proniká Tecuwan Atomu již pod názvem Astro Boy na americký trh a v podobě animovaného seriálu proniká mezi další sortu lidí. Animovaný seriál z roku 2003 ale nesklidil příliš velký úspěch podobně jako 3D adaptace z roku 2009.

⁵ Gravett, Paul. 1001 komiksů, které musíte přečíst, než zemřete. Praha: Plus, 2013. ISBN 978-80-259-0160-1., str. 94

Lady Snowblood

Šurajukihime nebo také známé jako Lady Snowball, na tomto díle mne velice zaujalo rozložení panelů, ale především kombinování rastrů s plnými plochami. Stylizace je tvořena velice jednoduše a dobře ladí s detaily okolních objektů. Manga pojednává o příběhu Juki, která je chladnokrevná mstící se kráska. Toto dílo jsem mohla zařadit do kapitoly Zánik tabu místo zařazení do kapitoly Japonského komiksu, jelikož jak sám Lady Snowblood je plný realisticky znázorněného násilí a sexu, což je odkaz na dobu, kdy se v Japonsku ke konci 19. století unáší a znásilňují velká množství žen. *Šurajukihime je temná manga s Koikeho krvavá kráska v nádherné a brutální epice inspirovala Quentina Tarantina k natočení Kill Bill.*⁶

Obrázek 6 - Lady Snowblood

Ghost in the shell

Na komiksu mne nejvíc zaujalo, jak si autor hraje s naznačením akce, ale krom běžného sázení panelů vedle sebe zde můžeme vidět i vrstvením panelů na sebe. Komiks má černobílou i barevnou variantu, s tím, že mne víc zaujala verze černobílá. K japonskému komiksu se mi hodí mnohem víc a dílo podle mě poté působí víc dramaticky a emočně. Tento komiks je jedním z nejznámějších manga komiksů všech dob a bezpochybně nejznámější sci-fi cyberpunkový komiks. Pojednává o dobrodružném příběhu zaměřeném na *tým, který vede tvrdohlavá a přísná majorka Motoko Kusanagi, android s lidským mozkem, tvoří jednak duchové v mohutném počítačovém systému, jednak duchové v umělých tělech.*⁷

⁶ Gravett, Paul. 1001 komiksů, které musíte přečíst, než zemřete. Praha: Plus, 2013. ISBN 978-80-259-0160-1., str. 340

⁷ Tamtéž str. 531

Dragon Ball

Tento komiks zmiňuji především kvůli tomu, že se jedná o nejznámější manga komiks a v roce 2012 se prodalo 156 milionů výtisků této mangy v Japonsku a globálně téměř 200 milionů. Toto dílo je svou stylizací opravdu velmi ikonické. Neznám člověka, co by znal mangu či anime a neznal Dragon Ball. Mě osobně přišla stylizace daného díla vždy opravdu úsměvná, stylizace očí a vlasů jednotlivých charakterů působí poněkud ostře a velmi nepřirozeně, což mi vždy velmi vadilo a kazilo to dojem z celkového komiksu. Autorem je Akira Toriyama, uznávaný autor, jehož dílo je dodnes fenoménem po celém světě. Jedná se o dobrodružný příběh Son Gokúa a Bulmy, kteří hledají magické koule, pomocí kterých lze vyvolat posvátného draka Šenrona, který plní přání. Na cestě potkávají překážky a protivníky. Gokú se poté stává nadlidsky silným a z díla se stává mnohem akčnější příběh, než tomu bylo na začátku.

Naruto

Jeden z nejznámějších manga komiksů, které kdy vznikly a vzniknou. Příběh Naruta, osamělého chlapce, který se chce stát nejmocnějším ninjou, který žil. Toto dílo jsem zbožňovala jako dítě, pochopitelně tedy spíše seriálovou verzi, jelikož když jsem byla malá, manga u nás nebyla tolik k dostání, jak je tomu teď. Manga se i často v seriálu promítá a je také velmi přesně zpracovaná. Manga je tedy skoro všechna černobílá, což bych uvítala i u seriálové adaptace, barvy zde byly podle mne trochu navíc. Kresba této mangy se mi velmi líbí, připomíná mi také trochu dílo japonského umělce jménem Junji Ito. Dělá to hlavně černobílé zpracování, ale už jako dítě mi nějaké výjevy z Naruta přišly poněkud znepokojující, jako je tomu v díle Junjiho. Naruto nám ale přináší sen stát se ninjou, učení se chvatů, ovládnání chakry, ale také milostný trojúhelník.

Obrázek 7 - Naruto

Berserk

Jedná se o velmi temný fantasy manga komiks, ve kterém je hlavní postavou Guts – mstící se hrdina, který bojuje s nejrůznějšími monstry. Toto dílo je svou kresbou velmi neobyčejné, pravděpodobně nejvíc detailní ilustrace, kterou jsem kdy viděla. Autor Kentaró Miura nevynechá opravdu žádný detail, naschvál kreslí monstra detailně, aby působila mnohem víc odpudivě a slízce.

Obrázek 8 - Berserk

Akira

Akira se mi po výtvarné stránce nesmírně líbí, způsob jakým umělec vyjadřuje rychlost je velmi zajímavý a specifický. Neměl by tu chybět především z tohoto důvodu a také proto, že je to tak kultovní manga. Toto sci-fi dílo vzniklo roku 1982 v Japonsku a má jej na svědomí Kacuhiro Ótomo. Jedná se o komiks, točící se celý kolem závodů, motorek, gangů a rychlosti. Rychlost se zde velmi hojně ukazuje pomocí dynamiky a pohybu, hlavním hrdinou je Kaneda – patnáctiletý závodník. *Ótomova černobílá kresba je velmi podrobná a připomíná západní komiks více, než bývá u mangy zvykem.*⁸

Obrázek 9 - Akira

⁸ Gravett, Paul. 1001 komiksů, které musíte přečíst, než zemřete. Praha: Plus, 2013. ISBN 978-80-259-0160-1., str. 436

4 Strip

Jedná se o velmi krátký komiks, často černobílý. Velké využití má v novinách, kde jsem ho zaregistrovala už jako dítě. Skládá se z většinou 2-6 políček, bývá humoristicky pojatý. Mezi nejznámější stripy můžeme zařadit Mickey Mouse, Garfielda, Snoopyho, Calvina a Hobbesa nebo i modernější Opráskí sčeskí historije. Strip můžeme znát analogový nebo digitální, s tímto typem se s ním často setkávám na sociálních sítích, kde to stále víc lidé uznávají a snaží se strip tvořit a posouvat dál.

Peanuts

Peanuts jsem zařadila hlavně díky stylizaci Charlese M. Schulze, která se mi vždy nesmírně líbila tím, jak na člověka působí. Disproporční tělíčka dětí a Snoopyho se k humornému, často i dětsky filozofickému ději velice hodí a dodává celému dílu správnou dávku nadsázky. Nepotřebuje žádnou náročnou kresbu, jelikož i příběh je naprosto jednoduchý a v tom je jeho krása. Rok 1950, byl rok, kdy světlo světa poprvé spatřil Snoopy, se kterým pak vycházely časopisy až do roku 2000. Snoopy poukazuje život Charlieho Browna, malého ustrašeného chlapce, jeho psa Snoopyho a ptáčka Woodstocka. Už v dětství pro mne bylo zajímavé znázornění dospělých, které jednoduše není. Dospělí zde vystupují jenom pomocí bublin, ale nikde je nevidíme. V seriálové adaptaci je toto znázornění neznázornění mnohem víc znepokojující, v komiksu dospělí běžně mluví, v seriálu je slyšet ale pouze jakési mumlání, které hlavní postavy, tudíž děti, později překládají.

Garfield

Jeden z nejznámějších stripů vůbec, ikonická postava stripu – líný kocour Garfield. Kreslená verze se mi vždy líbila mnohem víc, než verze filmová. Tento rozmazlený kocour je geniálně ztvárněný, stejně jako zbytek díla. Stejně jako Snoopy nebo The Little King nepotřebuje nic složitějšího, protože hlavní je se pobavit. Přece jen je to humorný strip a dovedu si představit, že to bylo přesně to, co Američané četli ráno ke kávě, protože mě osobně tento strip pobavil a zlepšil den. Garfield žije se svým páníčkem Jonem Arbucklem a psem Odiem. Čtenáře na něm bavila lenost, rebelie drobnosti, jako lasagne. Příběh Garfielda – nejlínějšího kocoura na planetě lidé milují dodnes a to možná proto, že jeho mírné lidské vlastnosti daly lidem vidět v tomto mlsném kocourovi tu línou část sebe.

Calvin a Hobbes

Když se řekne strip, jedním z prvních komiksů mě napadne tento. Vizuální stránka Calvina a Hobbese je ideálně vystihující, ale ne příliš náročná a zároveň zajímavě kompozičně pojatá. Je nesmírně příjemná na pohled a dodává dílu pohádkovou atmosféru. Toto dílo přišlo pár let po Garfieldovi a to roku 1985. Komiks o klukovské představivosti, co víc si přát a to v podobě krátkých dobrodružství kluka Calvina a jeho plyšového tygra. Velmi jednoduché téma zabavilo neskutečné množství lidí a přitom technika Billa Wattersona je naprosto jednoduchá. Toto dílo mi svou stylizací připomíná Snoopyho, také vztahem člověka a zvířete, v tomto případě tedy umělého zvířete.

Obrázek 10- Calvin a Hobbes

5 Tabu v komiksu

Stejně jako všechna média i komiks má svá tabu. Většina umělců se rozhodne tvořit komiksy přístupné pro děti, aby oslovili větší spektrum lidí. Někteří tvoří temné komiksy, které nemusí být pro děti vhodné. V komiksu existují však jisté meze, které překročí jen ti nejdvažnější, s tím se poté spojuje i možnost velmi záporných ohlasů. Jsou jednoduše věci, které překračují čáru, jde především o realistického znázornění znásilnění a sexu obecně, znázornění temné strany života, brutality, sexuálních úchylek, přehnané satiry, rasismus, fašismus a nacismus.

Maus

Maus nesmírně zajímavě nakreslený a příběh je taktéž neobyčejně pojatý. Má velice jednoduchou a charakteristicky zvolenou stylizaci a techniku, která svou černobílou barvou dodává příběhům na surovosti. Na tomto díle mě nesmírně zaujalo metaforické znázornění lidí pomocí zvířat a jednoduchá a zajímavá kresba připomínající tuš. Toto dílo nepotřebuje nějak náročné kresby, stejně jako tomu bylo například i u *The Little King*, bylo by zbytečné dávat dílu složitější formu, když stačí ukázat dokonalou stylizaci a vše funguje, jak má. V roce 1972 vydal Art Spiegelman svůj komiks *Maus*, jehož příběhem byl život a smrt obchodníka s textilem, který vedl odboj proti nacistům a následně byl deportován do Osvětimi. V tomto díle můžeme vidět symboliku zvířat, jako tomu je například ve *Farmě zvířat* od Orwella. Každá země má své zvíře – Židé jako myši, Němci jako kočky a Poláci jako prasata.

Vrána

Dílo se mi velice líbí svou stylizací a černobílou formou. Perfektně neperfektní znázornění postav si tu opravdu zaslouží můj obdiv, dílo jako takové mám velice ráda a to i filmovou adaptaci. Vždy mi trochu připomínalo Batmana, ale více temného a s věcí příliš nepárající ho se. Podobně jako u práce Mingoly se zde vyskytuje velké množství černých ploch, které dílu dodávají na dramatičnosti a temnotě celého díla. Komiks *The Crow* od Jamese O'Barra vypráví příběh Erika, jeho přítelkyně je znásilněna a zavražděna gangem, který poté zabije i Erika, ten je po roce od své smrti schopen se vrátit na zem a pomstít smrt svou i Shelly. Tento komiks boří tabu ohledně smrti, krom toho znázorňuje násilí i sex, což v tomto pojetí nebylo doposud moc běžné.

Obrázek 11 - Vrána

Vampirella

Toto dílo jsem zařadila hlavně kvůli tomu, že ukazuje úžasnou práci s černobílou ilustrací, linkou a velkou černou plochou. Dílo se mi po výtvarné stránce velice líbilo, práce s lidským tělem, která je kvůli nahotě často vidět, je geniální. Vydavatelství se snažila přilákat větší množství starších čtenářů, proto začal Marvel vydávat komiksy, které nesplňovaly všechna pravidla komiksu. Tehdy vznikla *Vampirella*, kde se do konverzací přimíchávaly témata spojená se sexem a často se objevovala nahota. Postupně se necenzurované marvelovské časopisy staly inspirací pro další řadu kreslířů.

Eerie

Toto dílo zmiňuji především, kvůli své vizuální stránce. Komiksy Eerie jsou velmi oldschoolově ilustrované, každá obálka trochu jiným stylem a zároveň působí opravdu hrůzostrašně. Některé méně než jiné, ale přesto svůj účel splňují, nebo alespoň kdysi splňovaly. Roku 1966 Steve Ditko, v tu dobu již bývalý ilustrátor pro Marvel, objevil vydavatelství Warren Publishing, kde ho zaujaly černobílé hororové magazíny. V tu dobu vytvořil Creepy a Eerie, které zpočátku lákaly hlavně ostatní výtvarníky. Celkově pro Warren Publishing vytvořil šestnáct příběhů ve spolupráci s Archiem Goodwinem, které byly charakteristické lavírovanou perokresbou, ve které Ditko vynikal, praví Gravett. (2007, str. 274) Jeho komiksy měly velice atmosférický dojem, hlavně díky kouzelným krajinám a monstrům, které Steve Ditko ztvárnil.

6 Český komiks

Komiks u nás není tak obsáhlý a běžný, jak je tomu u zbytku světa. Komiksy zde vznikaly, tvořily se převážně pro děti, ale nešířily se dále do světa.

Kája Saudek

Kája Saudek je bez pochyb neznámější český komiksový ilustrátor. Saudkovo dílo se velmi podobá zlaté éře komiksu, to možná také proto, že Saudek byl fanouškem amerických komiksů již od raného věku. *Jelikož nemohl z politických důvodů studovat, stal se tedy technickým kreslířem a kulisákem v Barrandově. V roce 1966 použil jeho kresby Miloš Macourek ve filmu Kdo chce zabít Jessii?. Tím se dostal do širšího povědomí a jeho kresby začaly být publikovány šířeji.⁹ Patrně největším projektem měl být komiks podle scénáře Miloše Macourka Muriel a andělé. Saudkovo dílo se mi líbí hlavně kvůli jeho zájmu, který vznikl právě již v dětství, čímž se dokonale naučil vše o komiksu a proto je jeho dílo tak známé a precizní, neznám také nikoho z české scény, kdo by se tak svým stylem přiblížil klasickým americkým komiksům, ostatní se spíše drží evropského stylu ilustrace komiksu. Poprvé jsem jeho tvorbu zaznamenala už jako dítě a to ve filmu Čtyři vraždy stačí, drahoušku, kde mě velmi nadchla kombinace filmu s komiksovými ilustracemi.*

Obrázek 12- Technické noviny

⁹ Wikipedie. Kája Saudek. [Online] 25. Březen 2020. https://cs.wikipedia.org/wiki/K%C3%A1ja_Saudek.0000_0001_0993_3059.

Rychlé šípy

Fenomén české popkultury o skupině pěti chlapců, zažívající dobrodružství v Praze a okolní přírodě. Jan Fischer dal podobu Foglarovým skautským příběhům. Foglar sám byl skautem, čímž jsou jeho příběhy autentické a Fischerova zajímavá kresba, jakoby byla souzena na nakreslení Rychlých šípů. Jedná se o první komiks u nás využívající pouze dialogové bubliny. Komiks přiblížil jaké je to být skautem, jaké je to být klukem, humor ale také politiku a další důležitá témata. Rychlé šípy byly průkopníky českého komiksu a jedná se o nejznámější český komiks všech dob. Někdy není třeba komiks o lidech s nadpřirozenými schopnostmi, stačí pouze poukázat dobrodružství pěti kluků z Prahy.

Čtyřlístek

Bobík, Myšpulín, Piňda a Fifinka – hrdinové na kterých vyrůstal skoro každý Čech. Čtyřlístek ukázal, že hrdina nemusí být jen člověk v kápi, ale také prase, pes, zajíc a kocour. Čtyřlístek je hlavně určen dětem, na čemž se také odráží stylizace díla, která je opravdu hodně dětská a zjednodušená. O to víc člověka zarazí, že má autor Bohumil Fencel potřebu do kreseb zakomponovat pornografické výjevy, jak tomu bylo roku 2016. Autor k tomuto řekl, že není jediný ilustrátor dětského contentu, který toto udělal. Například i Walt Disney ve svých dílech často užívá například stíny a jiné objekty k tvoření prvků nevodných pro dětské oči.

Zelený Raoul

Zelený Raoul, jak už je jasné z názvu, jedná se o zeleného mimozemšťana, který ve stejnojmenné sekci časopisu Reflex vyjadřuje své názory na Česko, politiku a celkově na lidstvo. Ztvárnil jej Štěpán Mareš, jeho dílo využívá hojně karikaturu, velké množství panelů a textu. Jeho dílo se více jemné, tím mám na mysli, že linie a šrafury jsou jemnější, než například v porovnání se Saudkem. Toto dílo se mi vždy líbilo svou kresbou, i když je zde podle mého názoru až moc panelů a textu. Vždy mne ale otravoval záměr a drsnost celého komiksu. Osobně se mi nelíbí, když se v komiksu vyskytuje v takovéto míře politika, vulgarita a celkově zesměšňování konkrétních lidí a situací.

Alois Nebel

Alois Nebel je český komiks a animovaný film. Podoba díla se trochu liší v knižním a filmovém podání. Komiksová verze je více kontrastní, ostrá a nestínovaná, zatím co film byl tvořen rotoskopií. Rotoskopie znamená překreslení natočeného filmu snímek po snímku. Na filmové adaptaci mi přišla rotoskopie poněkud dost očividná, ale i přesto se mi filmová verze líbila. Komiksovou verzi jsem spatřila později než filmovou, která mne o to víc nadchla, akorát mne překvapilo, že je rozdíl v obou verzích tak veliký. Myslela jsem si, že bylo každé dílo tvořeno jiným autorem, ale není tomu tak. Komiks a film Alois Nebel nemá na svědomí nikdo jiný než Jaromír 99, vlastním jménem Jaromír Švejdlík.

Obrázek 13- Alois Nebel

7 Rozhovor s Janem Grumlem

Jan Gruml – český ilustrátor, tvůrce komiksů, stripů a stolní hry. Je to autor žijící v Brně, který se proslavil především díky své kolekci ilustrací vagín. S touto tematikou vytvořil knihu 69 vagín, ale také jednotlivé ilustrace. Účelem je dodat ženám větší sebevědomí, proto se snažil tuto partii použít jako hlavní tematiku svých ilustrací. Gruml tvoří i jiná a běžnější témata jako například zvířata, portréty nebo různé objekty. Jeho dílo je převážně satira a nadsázka a kdykoli vidím nějaký jeho výtvar, cukají mi koutky. Na konci léta 2019 jsem měla příležitost se s umělcem sejít v jeho rodném Brně a zdokumentovat rozhovor ohledně jeho života, díla a názorů na dnešní uměleckou scénu. Jana Grumla jsem si vybrala také z důvodu, že máme dost podobný styl stínování a oba používáme poměrně tlustou definující linku, s tím, že Gruml pracuje analogově a já především digitálně.

Obrázek 14 - Pesycho

T: Jak a kdy tě napadlo, že se budeš věnovat výtvarnému umění?

SL: Určitě na střední, když jsem dostal nabídku na ilustrování první knížky. Já jsem teda nechodil na žádnou uměleckou, dělal jsem se dřevem a hned po škole jsem se tím teda nezačal živit, po střední jsem chodil do fabriky testovat počítače, ale postupně jsem maloval víc a víc, až jsem se tím začal živit místo těch počítačů.

T: Kdo je tvá největší inspirace?

SL: Z dětství určitě Cartoon Network, Ren & Stimpy, Spongebob, Saudek, Burian a celkově omalovánky. Omalovánky byly asi velká inspirace, vždycky se mi líbily ty plochy. Ze současných umělců určitě HRVB, Vladimír Strejček a tak dál.

T: Jaké je tvoje nejoblíbenější dílo, které jsi kdy udělal?

SL: Určitě ty pipiny, to je jasný. Původní nápad nebyl můj, napadlo to kamarádku. Bavili jsme spolu a já ji říkal, že chci kreslit portréty a ona říkala, ať zkusím toho. Tenkrát jsem napsal na fórum Malujeme/kreslíme a ze začátku mi nikdo nic neposlal, přišlo mi několik nenávistných komentářů, že jsem úchyl atd., až jednou mi pak přišla jedna fotka a pak už to šlo samo. Potom taky teď ty řidiči, hodně z nich je inspirovaných lidmi z mé rodiny a celkově mě ten koncept dost baví.

Obrázek 15 - Řidiči

T: Stalo se ti, že tě někdo kopíroval?

SL: Jednou jedna slečna si stáhla můj obrázek a ve Photoshopu to rozdělila a přidala tam ještě něco dalšího a vydávala to za své a taky jednou někdo použil jednu z těch vagín jako kěrku a dali k tomu nějaký blbý zámek a vypadalo to fakt blbě. Spíš mě i mrzelo, že ta kěrka vypadala fakt jako blbě jo.

T: Víím, že děláš jenom ručně, myslíš, že někdy dojdeš do fáze, kdy budeš dělat třeba jenom digitálně?

SL: Neumím pořádně dělat v počítači a chybělo by mi mít to někde hmatatelně se vším všudy. Rád se učím ten analog a rád bych to fakt UMĚL, ale zase ohledně peněz to je mnohem méně náročný. Kolikrát jsem o tom přemýšlel, ale bojím se, že bych pak už nemaloval ručně.

T: Jaká je tvoje rada pro člověka, který chce najít nějaký svůj styl?

SL: Rozhodně kreslit furt a furt dokola. Každý den kreslit. Na určitý stylizace prostě člověk přijde časem. Například nosy jsem kdysi maloval úplně jinak, ale teď dělám takový frňáky a to mi jde skoro samo.

T: Máš nějakého umělce, kterého vyloženě nemáš rád?

SL: Nemám hodně rád takový ten styl, kde se člověk snaží o realismus, ale vidíš na tom, že ten člověk neví moc o anatomii. Z konkrétních jmen asi Malej Dejv, dělá takový ty hrozně profláklý věci, nic originálního. Namaluje něco lepidlem, pak to pokydá třpytkama a hrozný umění no. To mě fakt nebaví. Pasta Oner mi třeba vadí z takovýho komerčního hlediska.

T: Kdyby ses nemusel ohlížet na peníze, co by si chtěl zkusit?

SL: Určitě komiks nebo murál. Mít nějaký projekt na delší dobu. Například murál, to je můj hodně velký sen.

T: Zkoušel jsi někdy nějakou kreslicí challenge? Například Inktober, nebo tak něco?

SL: Zkoušel jsem Dralloween, tam jsem zkoušel nějaký bubáky. Nevydržel jsem u toho celý měsíc. Na Facebooku jsem v jedné skupině Character design challenge, kde je jednou za měsíc vyhlášené téma, to jsem zkoušel, ale to taky jsem to nikdy nějak nedodržel.

T: Myslíš, že ty tvoje vagíny mohly ženám pomoci, aby se cítily lépe s tím, jak vypadají?

SL: Určitě, hodně holek mi psalo, že jim to pomohlo, aby byly víc v pohodě s tou svojí. Celkově si myslím, že by se nad tím holky neměly tak moc pozastavovat. Chci, aby si holky nehodnotily, jak to vypadá, nebo nedej bože aby to hodnotily kluci těch holek.

T: Všimla jsem si, že sis teď vyzkoušel digitál, navíc ve stejném programu, ve kterém dělám i já, jaké jsou tvé pocity z digitálu?

SL: Moc mě to bavilo, neskutečně moc. To jak můžeš každý tah opravovat do nekonečna, ale analogu se to nevyrovná. Pocit děláni analogu je k nezaplacení.

T: Teďka děláš prsa, jak ses k tomu dostal a proč ses teď začal věnovat této tématice?

SL: Pokud by vyšla kniha s galerií prsou a vulv, kterou taky chystám, a celá kniha by byla doprovázena příběhy a komentáři modelek, proč mají svá prsa a přirození rády a nerady, a díky tomu by to mohlo alespoň pár dívkám zlepšit pohled na své tělo, bylo by to fajn. Proto jsem vytvořil ilustrace, které spustily další řetězové reakce a v éteru se objevil jeden velký nešvar a to, že se dámy zbytečně stydí za svá prsa.

8 Inspirace

V této kapitole jsem vybrala pár umělců, kteří mě oslovili nebo inspirovali pro můj komiks. Další autory zmiňuji, protože jsem je následně objevila během rešerše.

8.1 Junji Ito

Kresby a celkově komiksy japonského kreslíře Junjiho Ita jsou naprosto děsivé. Komiksy píše a zároveň ilustruje a jeho dílo vypadá, jako kdyby ztvárnil všechny noční můry všech lidí na planetě a udělal z nich děsivá humanoidní stvoření. Ito si často ve svých dílech pohrává s psychikou člověka a dokáže jemnými nebo naprosto šílenými podněty vyvolat v člověku úzkost. Jedná se nejznámějšího tvůrce hororové mangy vůbec a jedná se také o mého oblíbeného tvůrce komiksů. Jeho dílo je naprosto unikátní a nesetkala jsem se s nikým, jehož práce by ve mně vyvolávala takové pocity.

Jeho dílo bylo jako jedno z pár důvodů, které mě donutily pracovat na své bakalářské práci černobílou formou, vše poté působí víc vážně a děsivěji.

Obrázek 16 - Junji Ito

8.2 Scott Pilgrim: Vypečený život flákače

Toto dílo jsem sem dál opravdu musela, už dlouho obdivuji práci umělce Bryana Lee O Maileho. Tvůrce série komiksů o teenagerovi Scottu Pilgrimovi a jeho lásce k Ramoně Flowersové mě opravdu zaujal na první pohled. Stylizace O Maileho je opravdu velice netradiční a alespoň pro mne velmi zajímavá. Líbí se mi především černobílá verze jeho komiksů, ale i barevné jsou podle mne velmi unikátní. Věc, která mne hned zaujala na jeho práci je, jak často využívá citoslovcí ve svých komiksech, zároveň je Scott hráč počítačových her a tato estetika je zde hodně znát, Scott ve svých soubojích s ostatní mládeží nebo zloduchy sbírá odměny za boje s protivníky.

Obrázek 17 - Scott Pilgrim

8.3 Tomáš Motal

Motal je český umělec z Prahy a krom ilustrace se věnuje hudbě a to v podobě své deep-electro kapely Schwarzprior. Tuto kapelu jsem poslouchala již na střední škole, ale až při rešerši jsem zjistila, že Tomáš Motal je i autorem ilustrací a komiksů. V srpnu mu vyšly tři komiksy ze série pojmenované Traum. Tyto komiksy jsou velmi temné a odehrávají se v letech 1954 a celé mají sovětské a brutalistické prvky. Motala jsem vybrala hlavně z důvodu, že používáme stejně štětce a je to také jediný český zástupce tvořící stylem, který je mi blízký.

Obrázek 18 - Tomáš Motal

8.4 Raul Trevino

K tomuto umělci jsem nedohledala žádné osobní informace, ani na svých webových stránkách nemá žádné konkrétní informace sám o sobě, jedná se o mexicko-japonského umělce, kterého sleduji už delší dobu na sociálních sítích a hned od počátku mne jeho tvorba zaujala. Kdysi především stylizací obličejů, ale dnes spíše prací s kontrastem černé a bílé. Často u něj najdeme černé plochy a k nim tenounké linie, na jeho ilustracích se nejvíce vyskytují ženy a to převážně s asijskými rysy. Jeho dílo se celé točí kolem tvrdé hudby, drsných aut a motorek a často i kostlivců.

Obrázek 19 - Raul Trevino

9 Praktická část

9.1 Volba tématu

Téma komiks jsem si vybrala z jednoho jediného důvodu – chtěla jsem si ho vyzkoušet. Komiks jsem nikdy předtím nedělala, a proto to pro mě byl takový jasný cíl. Věděla jsem, že to bude výzva, ale o to víc mě to lákalo. Vždy mne zajímalo jaké je vytvářet ilustrace na základě příběhu, jak vytvořit a gradovat atmosféru. Zpočátku jsem váhala, jelikož nejsem zrovna člověk, kterému by šlo psát příběhy, mám však kamarádku Báru, která to zvládla stokrát lépe a za mnohem kratší dobu, než by tomu bylo u mě. Měla jsem pro ni velmi jasné zadání – krátká detektivní povídka. Příběh mi dodala během jednoho dne a navíc napsaný velice popisně, což bylo velmi užitečné pro následné vytváření scén.

9.2 Proces

Kdysi jsem měla nápad vytvořit krátký animovaný film. Neumím ale vytvářet žádné zajímavé příběhy a proto jsem kdysi oslovila mou kamarádku Báru, která píše velmi dobře, a také jsme si povahově docela podobné, takže mne napadlo, že by nám společná práce mohla dobře fungovat. Z filmu ale sešlo a teď ve třetím ročníku přišel další úkol – bakalářská práce. Poté co mi Bára dodala předlohu, jsme ji spolu prodiskutovaly, trochu upravily, až se dostala do stávající podoby, a tuto předlohu jsem přiložila do bakalářské práce.

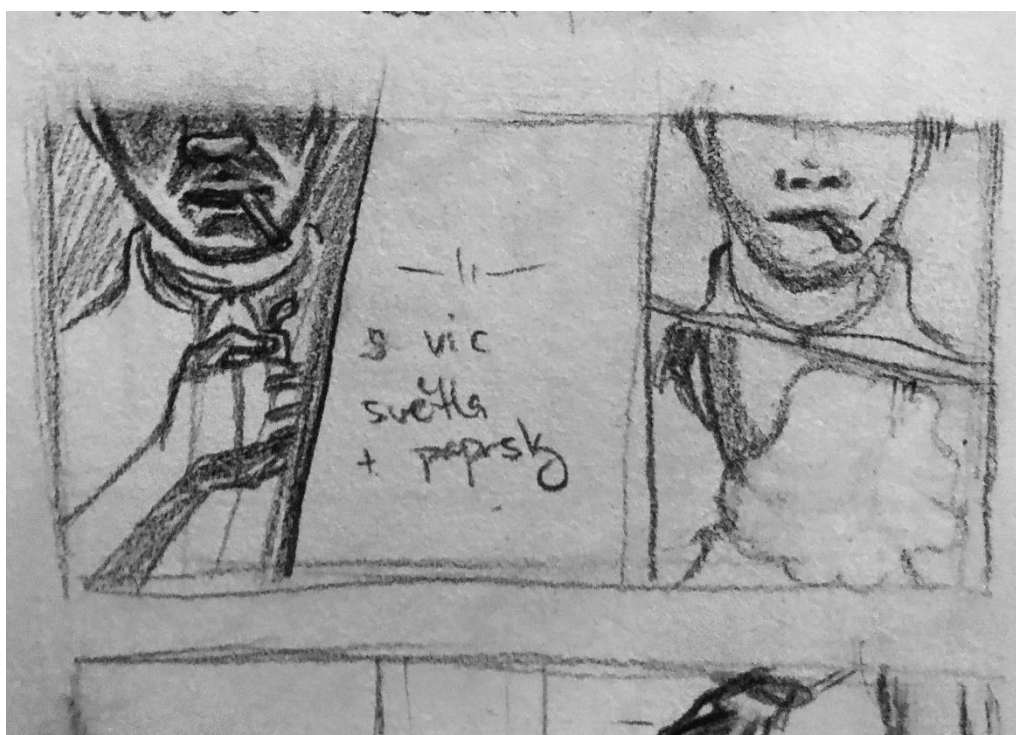
Tak vznikl detektivní komiks Torzo, krátký příběh vraha vraždícího ženy, který se podle všech důkazů inspiroval Jackem Rozparovačem.

Teď už k samotnému procesu. Od začátku mi bylo jasné, že budu dělat komiks digitální, nikoli analogový. Vytvořila jsem si prvotní skici, postupně jsem pročetla řádek po řádku a vytvářela scény, které mi poté posloužily jako předloha pro digitalizaci.

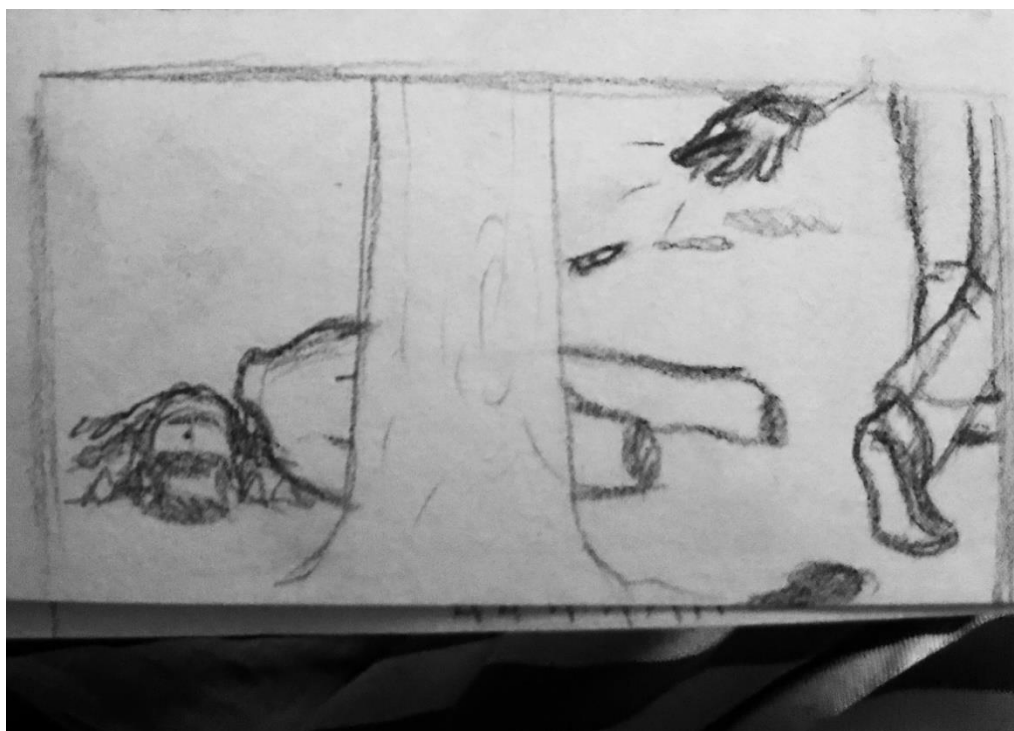
Volba programu, v kterém budu komiks ilustrovat, byla jasná – Procreate. S tímto programem pracuji třetím rokem a velmi jsem si ho oblíbila. Podle již vytvořených skic storyboardu, jsem si vytvořila daný počet pláten a skici začala přetvářet. Vytvářela jsem podoby charakterů, konstruovala místa a vytvářela textury. Styl kresby jsem měla jasný, podobný mé běžné tvorbě, akorát přizpůsobený pro tvorbu komiksu. Od začátku jsem měla jasné, že chci, aby komiks byl černobílý. Původně jsem chtěla, aby různé detaily, krev a další byly červenou, aby komiks nebyl vyloženě celý černobílý, ale prodiskutovala jsem to s panem Hůzou a dohodli jsme se, že komiks nechám čistě černobílý. Často používám sprejové štětce, které jsem i v tomto případě používala nejvíce, aby měl celý komiks takový zrnitý dojem, zároveň jsem tyto texturované plochy kombinovala s jednobarevnými plochami.

Obrázek 20 - Skica 1

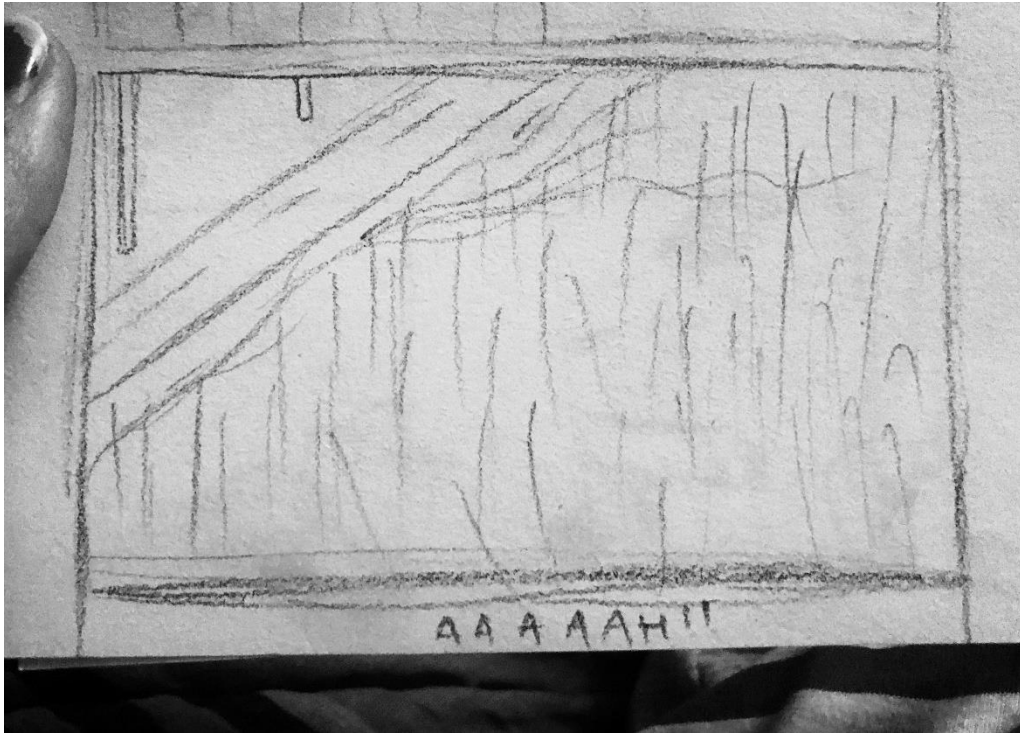
Obrázek 21 - Skica 2

Obrázek 22 - Skica 3

Obrázek 23 - Skica 4

Obrázek 24 - Skica 5

Obrázek 25 - Skica 6

Textové bubliny jsem zkoušela vytvářet pomocí různých tvarů, nakonec jsem ale zvolila obdélníky, nebo celé nepravidelné plochy, které mi vznikly nepravidelným rozložením panelů.

Obrázek 26 - Návrhy bublin 1

Obrázek 27 - Návrhy bublin 2

Obrázek 28 - Návrhy bublin 3

Písmo – to byla další otázka, která se mi v hlavě vynořila. Původně jsem použila můj vlastní rukopisný font, ale bylo náročné ho poté upravovat a pracovat se sazbou znaků, takže jsem nakonec zvolila komiksově vypadající font přímo v Procreate.

Obrázek 29 - Návrhy písmo 1

Obrázek 30 - Návrhy písmo 2

Obrázek 31 - Návrhy písmo 3

Vlastnoručně dělaná vazba – využila jsem toho, co jsem se naučila na kurzu knižní vazby, který jsme měli povinný. Pan Hybner, který nás vazby učil, vysvětloval vše velmi jednoduše a srozumitelně, tudíž bylo velmi jednoduché takovou knihu vytvořit. Největším problémem pro mne vždy bylo seřazení stránek do dvoustránek tak, aby na sebe poté plynule navazovaly, tento problém jsem jednoduše vyřešila maketou. Celou sešitovou vazbu lze udělat nízkonákladově, proto jsem řešila tisk tak, že jsem tiskla oboustranné A3, které jsem následně ořezávala na daný formát. Formát komiksu je 32x24.

Udělal jsem si maketu, na kterou jsem si napsala čísla stránek, aby bylo jednodušší naskládat v počítači stránky za sebe tak, aby na sebe plynule navazovaly v podobě dvoustránek.

Obrázek 32 – Maketa

Poté jsem podle této makety naskládala stránky do Ilustratoru a jednotlivé dvoustránky vytiskla.

Dvoustránky jsem si položila na sebe a pevně je přidržela kolíčky tak, aby se hřbet nerozpadl a stránky byly pevně u sebe a stránky jsem proděravěla na pěti místech.

Obrázek 33 - Děrování

Navlékla jsem niť na jehlu a niť jsem nezauzlovala, což je pro pozdější zakončování velmi důležité. Začala jsem šít zevnitř ven od prostřední díry, prošla další díru nad ní směrem zvenčí dovnitř a naopak zase u vyšší díry. Poté co jsme u horní dírky, prošijeme zpět do díry pod ní, poté do prostřední a stejným způsobem na druhý konec, až se opět vrátíme doprostřed. Měly by nám uprostřed knihy na vnější straně knihy, v tuto chvíli uděláme uzel a protáhneme uzel dovnitř knihy, v tuto chvíli se nacházíme uvnitř knížky, kde uděláme obyčejný uzel, kdy přebývající niť ustrihneme, aby zbytečně nepřekážela.

Obrázek 34 – Uzel

10 Netradiční formy komiksu

Po nakreslení samotného komiksu jsem se rozhodla experimentovat a věnovat Torzu další čas a nápady. Původně jsem přemýšlela nechat ho vytisknout a svázat v tiskárně, jak tomu běžně bývá. Mám však experimentovat, tudíž jsem se rozhodla svázat si komiks sama. Na kurzu knižní vazby s panem Hybnerem jsem se naučila vázat knihy, zjistila jsem, že to není nic těžkého, stačí trpělivost a preciznost. Prvním experimentem pro mne bylo tedy svázání mého komiksu do vazby V1, která se pro komiks běžně používá. Přemýšlela jsem však, zda by fungovalo vytvořit můj komiks formou leporela. Nalepit jednotlivé stránky na tenčí kartonové desky, použít černé nebo červené plátno na spojení desek.

Řešila jsem otázku propagace celého komiksu a napadlo mne, že by ilustrace hlavní strany mohla fungovat jako design na triko. Mám tříleté zkušenosti s tvořením potisků pomocí sítotisku, tudíž by pro mne tato varianta nebyla nijak náročná a zároveň byla efektivní. Oblečení tvořím s kamarády z Pardubického Lajfu, jedná se o dvojici přátel, která vlastní prostor, kde tisknou a následně prodávají oblečení sobě a svým kamarádům. Motiv přední strany může fungovat samotný, nebo například s nápisem Jack the Ripper, umístěným pod obrázkem. Ilustrace by musely být víc kontrastní, bez jemných detailů, aby se dalo tisknutí pomocí serigrafie uskutečnit, následně lze motiv aplikovat na trika, mikiny a plátěné tašky. Otázkou je, jak úspěšná by byla tato série z hlediska prodeje, ale to se nedozvíme, dokud to nezkusíme. Motiv můžeme vytisknout i digitálně, nebo pomocí nažehlení. Ilustrace by musely být víc kontrastní, bez jemných detailů, aby se dalo tisknutí pomocí serigrafie uskutečnit.

Celý komiks bych ráda zkusila převést na krátký animovaný film, scény z něj můžou fungovat i jako propagační materiál a také jsme s Bárou na jednom filmu chtěly kdysi spolupracovat, ale nakonec se tomu tak nestalo. Komiks by v podobě krátkého detektivního filmu mohl vypadat zajímavě, zároveň jsem dlouho žádné video nevytvořila, takže by to byla další výzva. Video bych animovala v Procreate, nebo v After Effects. Každý program nabízí trochu jiný styl animace, Procreate je především na frame by frame animaci a After Effects se hodí na motion tween. Motion tween je více automatický, snímky se doplňují, méně pracný.

Frame by frame však vyžaduje nakreslit každý snímek a každý pohyb ručně, žádné automatické snímky zde nejsou, jedná se tedy o podstatně pracnější způsob. Při Frame by frame je naprosto běžné, že má jeden záběr například 300 snímků, můj komiks má tedy 16 stran o 3-4 scénách, tudíž by to bylo opravdu velmi časově i fyzicky náročné.

Dále jsem uvažovala, jak by fungovalo vytisknout komiks na přírodní balicí papír? Jaký dojem by poté komiks zanechal? Nestal by se tím text méně čitelným?

Napadlo mne vyzkoušet kombinaci barevných papírů a pauzovacího papíru, na pauzovací papír vytisknout stránky komiksu, nyní bez oboustranného potisku, za každou tuto stranu vložit barevný papír. Barevné papíry by mohly být různobarevné, nebo jedna barva v různých sytostech, dala by se použít například červená. Papíry by začínaly na bílé a postupně by se ztmavovaly a rudly. Pasáže, které jsou více dramatické, budou rudé pro zvýraznění napínavostí. Otázkou je, zda by postupným ztmavováním papíru neubývala čitelnost.

Chtěla bych zkusit tomuto komiksu vytvořit i digitální podobu, jak jsem říkala, je to velmi dobrý způsob propagace a stále se jedná o levnější možnost. Mohla bych vytvořit webovou stránku, zveřejnit bych mohla i dokumentaci a také předlohu. Také by to mohlo být místo, kde bych mohla mít i svou další práci.

Experiment, který jsem již provedla, bylo řešení barevnosti komiksu. Původně jsem uvažovala, zda by komiks neměl mít jednu barvu, kterou bych používala na určitých objektech. Přemýšlela jsem nad červenou, v prvních snímcích bych ji používala na krev a v dalších na pásku na stromě, kabelku, kříž na ambulanci, rukavici patologa a dalších. Nakonec jsem tuto variantu zavrhla, zvažovala jsem si hlavně kvůli vytvoření atmosféry, ale nepřišlo mi, že by to nějak zvlášť pomáhalo. Černobílá varianta působí podle mne mnohem lépe, než verze předešlá.

Závěr

Komiks existuje již dlouhou řadu let a doufám, že budou vznikat další zajímavá díla, přibývat umělci, a že toto médium nezanikne. S digitální podobou komiksu se podle mého budeme setkávat čím dál častěji, je to velmi dobrý způsob propagace své práce a je tak dostupný širší veřejnosti. Věřím však, že nezanikne zájem o komiks analogový, přece jen existují sběratelé komiksů, kteří se o to doufám postarají.

Komiksy nejsou pouze pro děti, jak si spousta lidí myslí a proto by mohlo vzniknout více komiksů, které osloví i starší publikum a na něj nebude nahlíženo jako na něco dětinského.

Záměrem mé bakalářské práce bylo přiblížit historii a druhy komiksu. Jsem velice ráda, že jsem měla příležitost sejít se s Janem Grumlem, zároveň jsem si velmi užila spolupráci s Bárou Stejskalovou, jsem ráda, že mi poskytla předlohu, bez které by se komiks neobešel. Spolupráce s ní byla naprosto skvělá, jelikož je velmi rychlá a adaptabilní, co se týče zadání. Byla nadšená, když viděla mé zpracování, stejně jako jsem byla nadšená já, když jsem viděla její předlohu. Známe se už spoustu let a věřím, že vymyslíme nějakou další společnou práci, jelikož nás pracování spolu bavilo mnohem víc, než jsme na začátku čekaly. Tvorba komiksu byla mým velkým snem a bezpochybně se k tomu vrátím, velice mě celá bakalářská práce bavila, ať už ilustrace, šití vazby či zkoumání historie. Nesmírně jsem si užila vytváření vizuálu, vymýšlení jak bude celý komiks vlastně vypadat a s výslednou podobou komiksu jsem velmi spokojena. Ráda bych však zrealizovala některé z nápadů, které jsem zmínila v kapitole Netradiční formy komiksu. Velmi by mě zajímalo, jak by vypadalo použití pauzovacího a barevného papíru, zároveň by mohla fungovat i verze, kdy by byl komiks natištěný rovnou na barevný papír. Komiks nemusí fungovat jen v jedné podobě, a proto je to běh na dlouhou trať. Vždy může člověka napadnout něco, co celou práci ozvláštňuje, důležité je kouknout na věc s odstupem času a člověka napadnou věci, které by ho jinak nenapadly. Kdo ví, třeba jednoho dne dostanu nápad na další možné varianty ...

Citovaná literatura

1. **Kruml, Milan.** *Comics: Stručné dějiny.* Praha : Comics Centrum, 2007. ISBN 80-86839-12-5.
2. **Gravett, Paul.** *1001 komiksů, které musíte přečíst, než zemřete.* Praha : Plus, 2013. ISBN 978-80-259-0160-1.
3. **Wikipedie.** *Kája Saudek.* [Online] 25. Březen 2020.
https://cs.wikipedia.org/wiki/K%C3%A1ja_Saudek. 0000 0001 0993 3059.

Zdroje obrázků

Obrázek 1 – Život zhýralce

Zdroj: HOGARTH, William. Národní galerie Praha [online]. [cit. 6.5.2020]. Dostupný na WWW: https://sbirky.ngprague.cz/dielo/CZE:NG.R_899

Obrázek 2 – Thomas Rowlandson

Zdroj: ROWLANDSON, Thomas. ResearchGate [online]. [cit. 6.5.2020]. Dostupný na WWW: https://www.researchgate.net/figure/Thomas-Rowlandson-Amputation-1793-Wellcome-Library-London_fig1_321806369

Obrázek 3 – Wilhelm Busch

Zdroj: BUSCH, Wilhelm. The Visual Telling of Stories [online]. [cit. 6.5.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.fulltable.com/vts/aoi/b/busch/wb/hg/p.htm>

Obrázek 4 – Sin City Vol. 6

Zdroj: MILLER, Frank. Comixology [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.comixology.eu/Frank-Millers-Sin-City-Vol-6-Booze-Broads-Bullets/digital-comic/225448>

Obrázek 5 – Šroubová metoda

Zdroj: TSUGE, Yoshiharu. From dust till drawn [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://from-dusk-till-drawn.com/2016/05/04/screw-style-by-yoshiharu-tsuge-jp-1968/>

Obrázek 6 – Lady Snowblood

Zdroj: KOIKE, Kazuo. Rogues Portal [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.roguesportal.com/manga-monday-lady-snowblood/>

Obrázek 7 – Naruto

Zdroj: KISHIMOTO, Masashi. Bleach Soul Evolution [online]. [cit. 6.5.2020]. Dostupný na WWW: <http://bleachsoulevolution.com/forum/manga/Naruto/393/15>

Obrázek 8 – Berserk

Zdroj: MIURA, Kentaro. Berserk Manga Online [online]. [cit. 6.5.2020]. Dostupný na WWW: <https://ber-serkmanga.com/manga/berserk-chapter-218/>

Obrázek 9 – Akira

Zdroj: OTOMO, Katsuhiro. Forbes [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.forbes.com/sites/olliebarder/2017/05/26/katsuhiro-otomo-on-creating-akira-and-designing-the-coolest-bike-in-all-of-manga-and-anime/#473755106d25>

Obrázek 10 – Calvin a Hobbes

Zdroj: WATTERSON, Bill. Business Insider [online]. [cit. 3.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.businessinsider.com/calvin-and-hobbes-just-turned-30-heres-the-history-of-the-strip-and-its-mysterious-creator-bill-watterson-2015-11>

Obrázek 11 – Vrána

Zdroj: O'BARR, James. SuperHeroHype [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.superherohype.com/comics/425889-the-crows-comic-book-soundtrack-is-getting-a-vinyl-remaster>

Obrázek 12 – Technické noviny

Zdroj: SAUDEK, Kája. Komiksbox [online]. [cit. 3.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.komiksbox.cz/Kaja-Saudek-Technicke-noviny-1971-1977-d1315.htm>

Obrázek 13 – Alois Nebel

Zdroj: RUDIŠ, Jaroslav. Minotaur [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <http://www.minotaur.cz/sfaf/catalog/alois-nebel-p-3524.html>

Obrázek 14 – Pesycho

Zdroj: GRUML, Jan. Slakinglizard [online]. [cit. 6.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://slakinglizard.cz/ilustrace/komiksy/picture-1467>

Obrázek 15 – Řidiči

Zdroj: GRUML, Jan. Slakinglizard [online]. [cit. 6.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://slakinglizard.cz/ilustrace/drivers/picture-1919>

Obrázek 16 - Junji Ito

Zdroj: ITO, Junji. Tofugu [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.tofugu.com/japan/junji-ito/>

Obrázek 17 – Scott Pilgrim

Zdroj: O'MALLEY, Bryan Lee. Comixology [online]. [cit. 6.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://www.comixology.eu/Scott-Pilgrim-Vol-1-Scott-Pilgrims-Precious-Little-Life-Preview/digital-comic/3191>

Obrázek 18 - Tomáš Motal

Zdroj: MOTAL, Tomáš. Wave rozhlas [online]. [cit. 5.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://wave.rozhlas.cz/pribeh-je-v-obraze-rika-komiksovy-kreslir-tomas-motal-autor-serie-traum-8139212>

Obrázek 19 - Raul Trevino

Zdroj: TREVINO, Raul. Illustrators' Lounge [online]. [cit. 6.4.2020]. Dostupný na WWW: <https://illustratorslounge.com/comic/raul-trevino/>

Obrázek 20 – Skica 1

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 21 – Skica 2

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 22 – Skica 3

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 23 – Skica 4

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 24 – Skica 5

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 25 – Skica 6

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 26 – Návrhy bublin 1

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 27 – Návrhy bublin 2

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 28 – Návrhy bublin 3

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 29 – Návrhy písmo 1

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 30 – Návrhy písmo 2

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 31 – Návrhy písmo 3

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 32 - Maketa

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 33 - Děrování

Zdroj: Vlastní tvorba

Obrázek 34 - Uzel

Zdroj: Vlastní tvorba

Seznam příloh

Příloha A Předloha od Bány Stejskalové	-1-
Příloha B Torzo.....	-5-

Předloha od Bány Stejskalové

Leželo na mechem porostlé zemi. V tichém háji na samém okraji jednoho velkého města. Lesík byl zanedbávaný a neudržovaný. Samé suché větve a cestičky posypané odpadky. Mezi starou zrezivělou plechovkou od alkoholu, který už se snad ani nevyrábí a mezi starým hrncem, ve kterém byly patrné zbytky něčeho již dávno neidentifikovatelného. Tam leželo nahé lidské tělo a pomalu svou teplotu předávalo prochladlé zemi. Nad listím se vznášel podzimní mlžný opar, kterému dodával kýčovitou strašidelnost měsíc v úplňku. Mlha však nebyla jen dílem přírody. Podobné obláčky páry se objevily a následně se rozplynuly v měsíčním světle pokaždé, když vydechl člověk, který stál nad tělem a kochal se svým dílem. Stál tam dlouho a díval se, jak tam leží a chladne. Jak bezmocné vytřeštěné oči už nikdy nezaostří jeho tvář. S prvními ranními paprsky si zapálil cigaretu, jejíž plamínek při každém potáhnutí ozářil oranžově obličej vraha. Když dokouřil, odhodil cigaretu na mrtvolu a odešel.

Padl sníh a tělo zakryl. Místní sem často nechodili a pár zaběhlých čivav a jorkšírů mrtvolu maximálně zatahalo za ruku a když jim došlo, že je jejich kořist příliš těžká, nechali se odvolat zpátky na zaručený piškot. Jazýčkem, kterým před nedávnou chvílí ještě ochutnávali části lidského těla, pak spokojeně olízali páničky a paničky. Děti měly zákaz do lesíka chodit, protože vystrašení a choulostiví rodiče se obávali, že by se zde mohly píchnout o injekční stříkačku od feťáků. Nikdo zde sice žádného nikdy neviděl, ale co kdyby...

Sníh opadl. Studená rozčvachtaná voda, ve kterou se proměnil, stékala po nahém těle a společně s ní stékaly i části tkáně, do kterých se pustili zimou nezastavitelní rozkladači a hniloba. Bylo tu jaro. Ptáčci zpívali a slunce svítilo. Lehký vítr si pohrával s pučícími stromy a les na kraji sídliště voněl jarem. A mrtvolou. Trvalo celé jaro, než do lesíka zabloudila paní, která si nutně potřebovala odskočit. A pak už šum listí a zpěv ptáků přerušil vyděšený ženský jekot. Mrtvola byla objevena. „Kdo ji našel?“ zeptal se vysoký uniformovaný policista s brýlemi jak z americké kriminálky, knírkem a ustupujícími vlasy. „Támhle ta paní,“ ukázal jeho o hlavu menší kolega, který vypadal tak unaveně, jako by celou noc nespal, což zřejmě byla pravda. Paní vypadala poměrně vyděšeně. Seděla zabalená do deky a tiše rozmlouvala s mladou policistkou. Bylo zřejmé, že mrtvolu viděla poprvé, a i kdyby to poprvé nebylo, vidět takto rozložené něco, co bývalo člověkem, který před smrtí jistě zakusil něco opravdu bolestivého, jednomu prostě dokáže zkazit den.

I zkušenému policistovi, který se sice snažil tvářit, že je nad věcí, se v očích míhala jedna vlna strachu za druhou. Tělo jistě patřilo ženě. Kdysi. Mělo dlouhé černé vlasy, z nichž zůstala většina na zpola rozložené hlavě. Podle stavu obratlů, které byly mezi rozteklým masem dobře viditelné, šlo usoudit, že ženu někdo podřízl. Na krčních obratlích byl viditelný zářez od velice ostrého předmětu. Mrtvoly s podříznutým hrdlem sice běžnou součástí vybavení příměstských lesíků, ale překvapivě to nebylo na mrtvé to nejpodivnější. Kromě běžných stop po návštěvách drobných lesních nenažranců, kteří poctivě ohlodávali některé měkké části, měla mrtvá žena rozříznuté celou břišní dutinu. A v té... „Nechybí jí něco?“ otázal se vyšší z policistů a s kapesníčkem u nosu se naklonil nad mrtvolu. Jeho kolega lehce protočil oči v sloup a odvětil: „No jistě, nebo si snad myslíš, že normální lidi běhají po světě bez vnitřností?“

„Podle stupně rozkladu vzhledem k počasí v této oblasti, odhaduji, že byla zavražděna někdy během podzimu. Příčina smrti byla jednoznačně podříznuté hrdlo. Podle stavu chrupavky lze soudit, že byla před podříznutím ještě škrcena. Orgány jí byly odstraněny post mortem,“ vykládal ponurým hlasem muž, který tělo ohledával. V místnosti osvětlené chladným nemocničním světlem, kde na pitevním stole leželo to, co zbylo z černovlásky. „Máme tušení proč?“ zeptal se se zjevným zájmem mladý policista Frederick. „Inu, ...“ začal rozvážně patolog, který si během rozhovoru začal sundávat roušku i rukavice, „někteří vrazi si nechávají části mrtvol jako trofeje nebo suvenýry.“ „To je hnusný, ale celkem známý fakt,“ odvětil policista. „Ale z vašeho výrazu soudím, že máte pocit, že jde o něco jiného.“ Patolog si povzdechl. „S jistotou to budu vědět, až přijdou testy, ale mám takové tušení.“ „No tak, už mě nenapínejte.“ „Víte, soudě podle ohledání, nebyla tahle žena úplně... Hm... No, řekněme zkrátka, že měla k cudné jeptišce poměrně daleko.“ „Netuším, kam tím míříte,“ pozvedl obočí policista. „Inu, je dost pravděpodobné, že se živila jako prostitutka, nebo byla zkrátka hodně do větru,“ řekl patolog a poctivě si omýval ruce. „No, dobře, ale jak to souvisí s tím, že si někdo odnesl části jejího těla?“ nechápal neustále policista. Patolog se na něj otočil a pokračoval: „Vnitřní orgány jsou odstraněny poměrně neuměle, ale je vidět snaha vyndat z mrtvoly co nejšetněji některé části. Jako kdybyste byl řezník začátečník, rozumíte mi?“ „Ne.“ Patolog už vypadal trochu podrážděný policistovou nedůvtipností a tak položil poslední otázku: „Nepřipomíná vám modus operandi žádnou historickou událost? Podříznuté hrdlo, možné škrcení, napodobení řezničiny a ženská do větru?“ Policista jen pokrčil rameny a na patologovi bylo znát, že by se nejraději plácnul do čela.

„V jisté čtvrti Londýna roku 1888 byly nalezeny mrtvoly několika prostitutek...“ To už se plácnul do čela Frederick. „Jack Rozparovač!“ vyhrkl. „No konečně,“ vydechl patolog a pokračoval: „Jsem si poměrně dost jistý, že testy na přenosné choroby ukážou, že tato žena byla něčím nakažena. Vrah se chtěl pravděpodobně pomstít, ale z jakéhosi důvodu měl potřebu napodobit jednoho z nejznámějších a zároveň neznámých sériových vrahů historie. Možná chtěl být zajímavý, možná chtěl Jacka uctít nebo možná nebyl sám o sobě dostatečně nápaditý. Nicméně historie tvrdí, že orgány z těl obětí byly vyjmuty člověkem se znalostmi anatomie. V případě naší oběti je patrná snaha o totéž, i když podíváme-li se na řezy, kterými se napodobitel dostal do těla oběti, jsou neumělé a roztřepené. Je to vidět i přes poměrně pokročilý stupeň rozkladu.“ Policistovi poklesla brada. „Někdo zkoušel napodobit Rozparovače, protože ho tahle,“ ukázal směrem k mrtvole, „nakazila nějakou nemocí?“ „Je to jen domněnka,“ odpověděl patolog.

V kanceláři policisty Fredericka sedělo pět dalších mužů a jedna žena. Právě si vyslechli fakta, která Fred včera večer slyšel od patologa. Dnes ráno přišly testy. Ta žena skutečně měla pohlavně přenosnou chorobu. Na základě popisu zveřejněného v tisku se podařilo i určitě její totožnost. Skutečně to byla bývalá prostitutka. Byla vyhozena pasákem v momentě, kdy se dozvěděl, že je HIV pozitivní. K tomu dostala ještě slušnou nakládačku, protože mu o tom neřekla a nakazila několik zákazníků. Motiv měla tedy poměrně slušná řádka lidí. Nakažení muži, pasák, rodiny a příbuzní těchto mužů, kolegyně, kterým žena pokazila kšefty a jim tak klesly výdělky na několik týdnů, protože se někteří zákazníci začali obávat nejen o své zdraví, ale i o to, že by se provalilo, jaké podniky vlastně navštěvují. „Takže víte, co nám hrozí teď,“ řekl neklidným hlasem Fred. „Rozparovač nezabil jen jednu. Máme ale naději, že se náš vrah chtěl jen pomstít a prostě nevěděl jak na to. Prostě jen moc četl. Vzhledem k tomu, že v Londýně se mrtvoly našly v rozmezí několika dní až týdnů a tohle je naše jediná mrtvola,“ zhluboka se nadechl a pokračoval: „Je tady šance, že ten cvok nezaútočí znova. Spisy k případu máte, tak do práce, ať máme toho magora z krku.“ Všichni vstali a odešli z místnosti. Fred si sedl na židli a zabořil obličej do dlaní. Věděl, že mu něco uniká a něco ještě chybí.

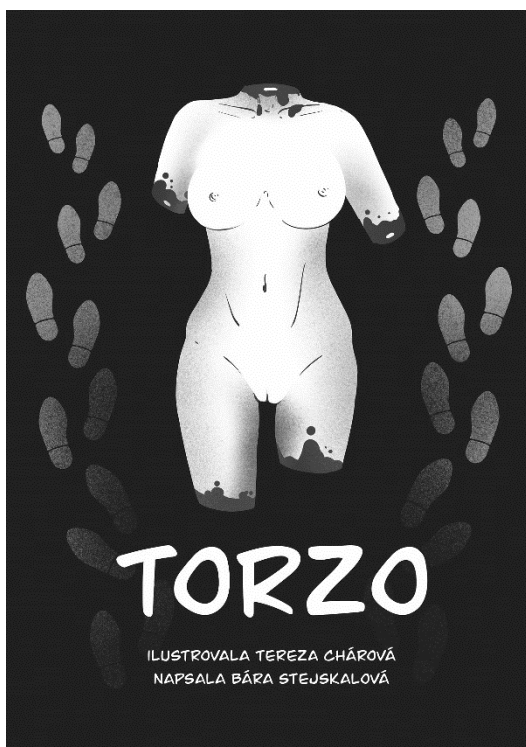
Chybělo. A přišlo to. Dopis. I skutečný Jack Rozparovač tehdy pravděpodobně poslal dopis, kde se podepsal svojí přezdívkou, která se stala legendou přetrvávající do současnosti. Slovo od slova byl přepsán z původního překladu. Vrah očividně nebyl příliš nápaditý. A ani ne příliš bystrý, protože psaní stvořil svým vlastním rukopisem a bez rukavic. „To musel být naprostý trotl,“ komentoval to Fred, „Nechá po sobě hromadu otisků na tom papíře a ještě to píše vlastní rukou?“ Pořád měl pocit, že se mu na tom něco nezdá. Nedávalo to smysl a zároveň to krásně zapadalo. Vrah měl potřebu napodobit nejslavnějšího zabijáka všech dob už ve chvíli, kdy se mu povedlo zavraždit prostitutku. Neměl však potřebu vraždit dál, protože se pomstil jediné osobě, které se pomstít chtěl. Teď to ale vypadalo, že když byla mrtvola po poměrně dlouhé době nalezena, dostal strach a možná ho přemohly výčitky svědomí a jediné, co mohl dělat, bylo, že pokračoval ve své zvrácené hře. Odvahu na další vraždu však neměl, tak se rozhodl hrát jinou hru.

Uběhlo několik týdnů a policie nic nezjistila ani z otisků, ani z grafologického posudku. Nikdy se nepřihlásil nikdo, kdo by si něco pamatoval, nebo poznal písmo v dopise. Ani další dopisy už nepřišly a ospalé město pomalu začalo tragický případ zapomínat, až se stal jen historkou, kterou vyprávěli starousedlíci nově příchozím a turistům. Postupně všichni otupěli a lidé se přestali bát v noci vycházet ven. Pachatel zřejmě neměl potřebu pokračovat ve svém díle, ani dál napodobovat světoznámou legendu. Někteří policisté i amatérští lovci senzací nakonec svá pátrání vzdali a všichni zapomněli. Potemnělý lesík nedaleko sídliště už nebyl každý den obstoupen fotografy a novináři.

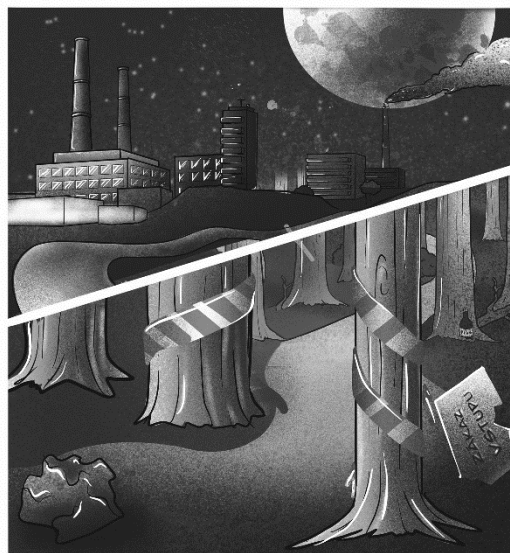
Příběh ale neskončil. Jednoho podzimního večera stál v tomtéž lesíku tentýž člověk a zálibně se díval na mrtvé tělo prostitutky, která mu ležela u nohou. Vzpomínal, jaké to bylo před rokem, když tu stál poprvé. Vzpomínal, jaký poprask způsobil jeho dopis a jaké to bylo. Věděl, že se kolotoč spustí nanovo, až někdo najde druhou ženu a těšil se, že znovu ochutná pocit moci. Ten měl zažít o několik dní později, až děti objeví další oběť.

Když policisté dorazili na místo činu, ohledají tělo a sejmuli otisky prstů, zjistili, že otisky mrtvé ženy se shodují s otisky z vrahova dopisu. „To ale znamená, že si vrah vyhlédl rovnou dvě oběti, kdy druhou využil pro napsáno dopisu, poté jí věznil, aby mohl po roce své mistrovské dílo zopakovat a připomenout svůj ohavný čin

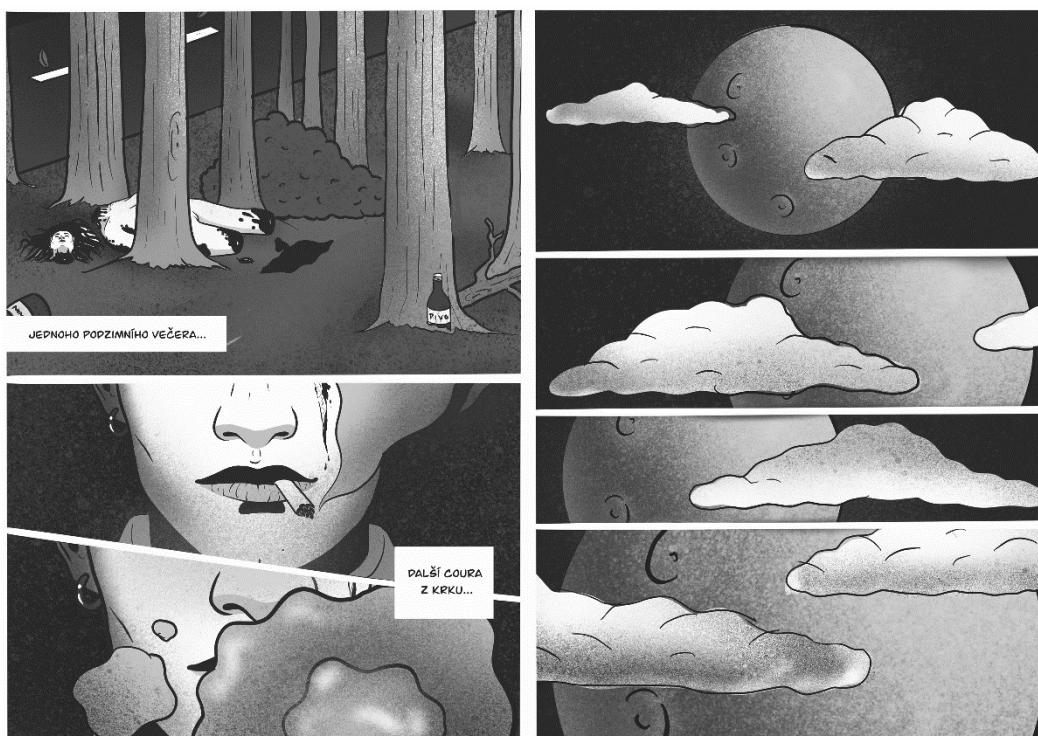
Torzo

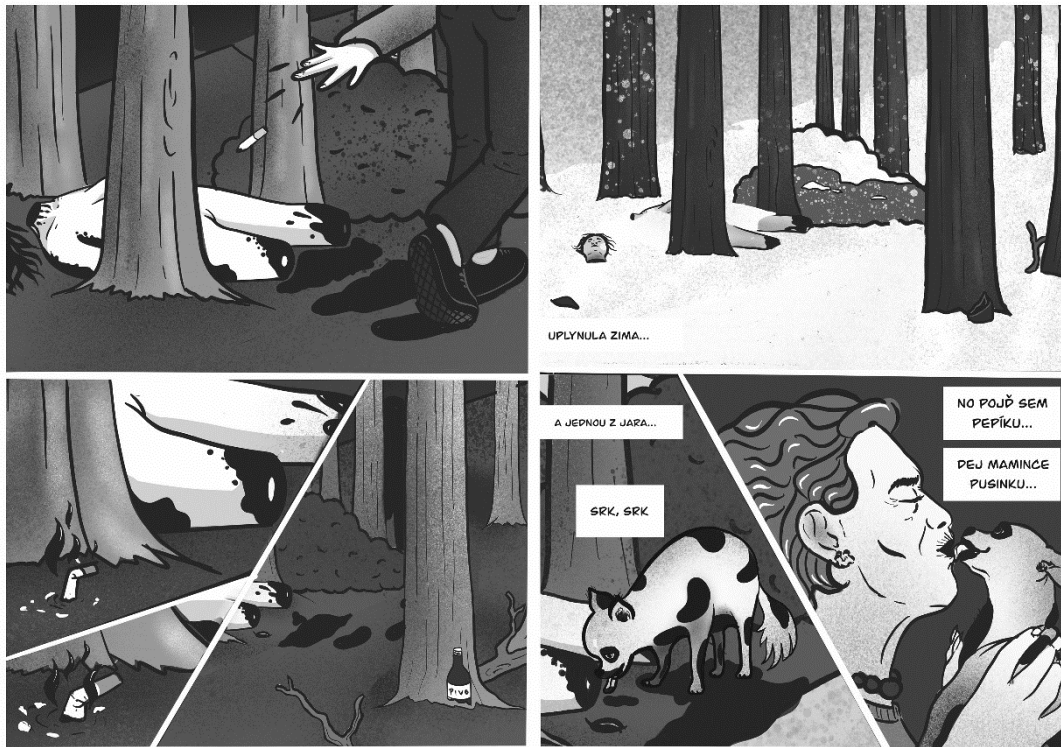
V TICHÉM HÁJI NA SAMÉM OKRAJI JEDNOHO VELKÉHO MĚSTA BYL ZANEDBANÝ A NEUDRŽOVANÝ LESÍK, DO KTERÉHO SE BÁLA VKROČIT POMALU I SRNA. JEDNOU ZA ČAS SE DO NĚJ NĚKDO ODVÁŽIL, NEBO TAM ZABLOUDIL. NEJČASTĚJI TAM CHODILY STAŘENKY SE SVÝMI PSY.

Obrázek 35 - Titulní strana, Strana 1

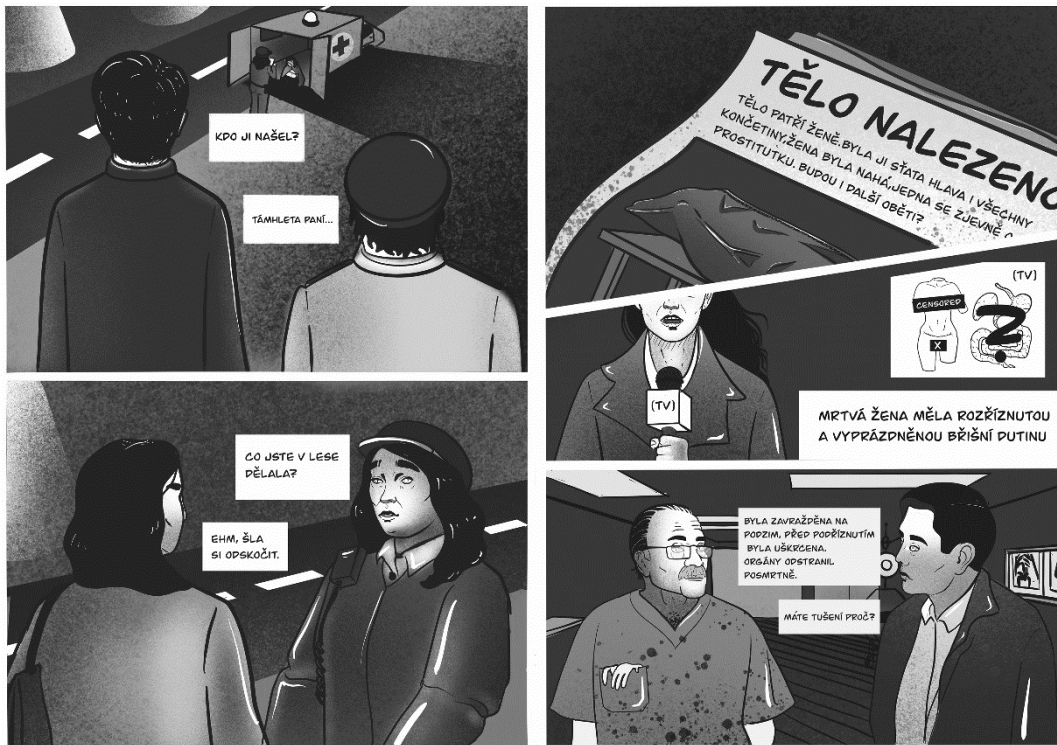
Obrázek 36 - Strana 2, Strana 3

Obrázek 37 - Strana 4, Strana 5

Obrázek 38 - Strana 6, Strana 7

Obrázek 39 – Strana 8, Strana 9

Obrázek 40 - Strana 10, Strana 11

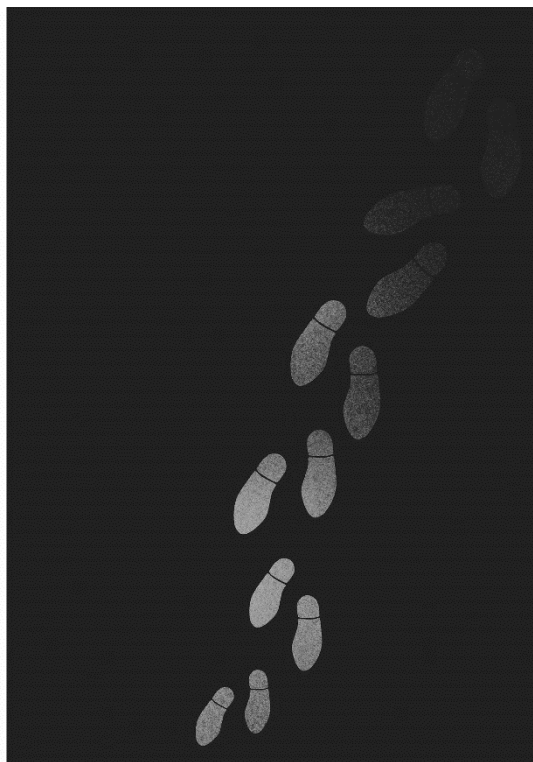
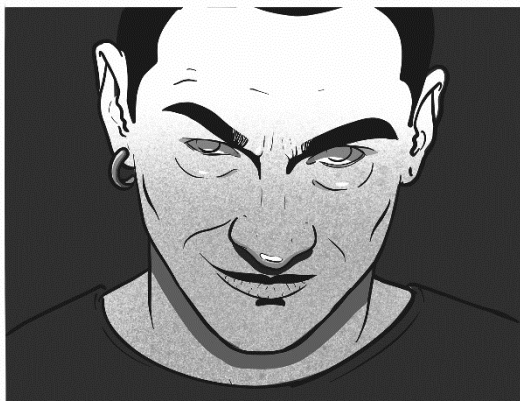

Obrázek 41 - Strana 12, Strana 13

Obrázek 42 - Strana 14, Strana 15

A TAK BUDE DÁL SNÍH PADAT NA MRTVÁ TĚLA.
PACHATEL JE NEDOSTIŽNÝ A POLICIE NEMÁ ŠANCI
JEJ DOPADNOUT. STEJNĚ JAKO JEHO PŘEDCHŮDCE
A VZOR JACK ROZPAROVAČ SE DÁL BUDE POSMÍVAT
SVÝM PRONÁSLEDOVATELŮM A TIŠE SI V ÚKRYTU
UŽÍVAT JEJICH BEZRADNOSTI.

Obrázek 43 - Strana 16, Zadní strana

